

ĐÁNG CHRIST ĐƯỢC KHẢI THỊ TRONG CHÍNH LỜI NGÀI

Chúng ta hãy cúi đầu. Lạy Chúa Jêsus, Đáng Chấn Bầy lớn, chúng con mắc nợ Chúa thật nhiều, Chúa ôi, đến nỗi chúng con không bao giờ có thể trả được cho Ngài vì tình yêu thương của Ngài đã tuôn đổ trong lòng chúng con. Chúng con cảm thấy thật không xứng đáng khi chúng con cúi đầu và đứng trong sự hiện diện của Chúa. Chúng con cầu xin Chúa tẩy sạch chúng con khỏi mọi lỗi lầm và mọi tội lỗi. Chúng con nguyện xin Ngài sẽ làm mạnh mẽ thân thể chúng con ngày hôm nay. Nhiều người bị đau ốm và khốn khổ, như được tỏ ra ở đây, về những khăn tay và các yêu cầu đến qua điện thoại và khắp nơi.

2 Và chúng con tin rằng chúng con đang tới gần sự kết thúc lịch sử thế giới này, và chẳng bao lâu thời gian sẽ tan biến vào cõi Đời đời, và chúng con muốn sẵn sàng cho thì giờ ấy. Đó là lý do chúng con nhóm lại ở đây sáng nay, là để chuẩn bị cho thì giờ ấy. Con được cho biết rằng có nhiều đường dây điện thoại đã nối máy sáng nay trên toàn quốc, xuyên lục địa. Nơi nào tiếng nói của chúng con đang đến, xin cho nhóm nhỏ đó được phước. Xin chữa lành người đau ốm ở giữa họ, và con cầu nguyện để Ngài sẽ tẩy sạch linh hồn của họ khỏi mọi gian ác. Và giúp đỡ chúng con ở đây sáng nay, tại đền tạm này, hầu cho chúng con cũng có thể được hưởng đặc ân lớn đó.

3 Và chúng con cầu xin Chúa sẽ phán với chúng con ngày hôm nay qua Lời được chép của Ngài, và cầu xin Thánh Linh bày tỏ cho chúng con những điều mà chúng con có cần, khi chúng con nhóm họp trên toàn quốc giờ này, cảm thấy rằng chúng con là một dân nhỏ, nhưng có một nơi giữa những người đã được cứu chuộc, vì chúng con tin vào Đức Chúa Jêsus Christ. Xin ban những điều này cho chúng con, Chúa ôi.

4 Rồi khi chúng con kết thúc buổi nhóm và đi về những ngôi nhà khác nhau trên khắp đất nước, xin cho chúng con nói, giống như những người kia từ làng Em-ma-út, “Khi nãy đi đường Ngài đã nói cùng chúng ta lòng chúng ta há chẳng nóng nãy sao?”

5 Giờ này, Cha ôi, con biết rằng bất cứ điều gì con nói chần chẫn sẽ không đầy đủ, với—những Cơ-đốc nhân cao quý khắp nước giờ này đang mở máy, nó sẽ không—nó sẽ không đầy đủ. Không phải là điều gì đó mà con có thể nói rằng có thể giúp ích, vì tất cả chúng con đều ở trong cùng

một loại. Chúng con là con người, những con người hay chết. Nhưng xin để cho Đức Thánh Linh cao quý phán; cầu xin Ngài nắm giữ lấy Lời và cứ khải thị chính Ngài. Chúng con đang chờ đợi Ngài giờ này, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Mời quý vị ngồi!

⁶ Tôi hầu như...chính mình tôi hầu như ngạc nhiên. Tôi đã nói với vợ tôi, nếu nàng tình cờ đang lắng nghe, ở dưới Tucson, rằng tôi đã không nghĩ mình có buổi nhóm nào khi tôi trở về; và thậm chí tôi chẳng đem theo quần áo. Và tôi nói với con dâu tôi, cô ấy ủi áo khoác của tôi, và tôi nói, “Ba đang đứng sau bục giảng, với...Họ không biết quần thì một loại còn áo khoác thì loại khác.” Đó là những quần áo tôi đã mặc ở nhà. Nhưng, Meda, nàng đã lấy áo sơ-mi của tôi ủi và làm mọi thứ, vì vậy mọi...Đừng lo; mọi việc đều tốt đẹp.

⁷ Bây giờ, chúng ta có một yêu cầu ở đây, rằng có một anh em rất yêu dấu...Và tôi nghĩ rằng—rằng Prescott, tôi tin, được nổi máy sáng nay, ở—ở Prescott, Arizona. Cha của Chị Mercier, Anh Coggins, tôi biết trên đường đến đây với buổi nhóm, và đã được đưa vào viện vì lên cơn đau tim. Và, Anh Junior Jackson, cũng vậy, tôi nghĩ anh đang nghe trên ra-đi-ô kể bên, hay hệ thống điện thoại tiếp theo dưới Clarksville hay New Albany, và tôi biết, cha của anh ở trong bệnh viện, để được phẫu thuật ung thư gan nghiêm trọng. Vậy chúng ta chắc chắn muốn nhớ đến những người đó trong những lời cầu nguyện của mình. Và bây giờ cũng có những người khác nữa, ở đây, nhưng chúng ta không muốn mất thì giờ. Chúa biết tất cả về họ, vậy chúng ta hãy cầu nguyện cho họ giờ này.

⁸ Lạy Chúa kính yêu, như Anh Coggins, một người yêu dấu, cao tuổi, tay đã nhăn nheo, một cựu chiến binh của công trường thuộc linh, đang...nằm trong bệnh viện sáng nay, ở nơi nào đó, đang chịu khổ vì bệnh tim. Chúa ôi, trái tim già nua tội nghiệp đó đã trải qua nhiều bệnh tật. Con cầu xin, lạy Chúa, giúp đỡ anh. Xin nhậm lời. Anh muốn...Anh yêu sự sống giống như hết thầy chúng con, và anh muốn sống. Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin nhậm lời. Chúng con khắp nước cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus cho anh, để Chúa sẽ chữa lành cho anh và mang anh ra khỏi bệnh. Chúng con tin rằng Chúa sẽ làm điều đó; anh sẽ được đến ngay với buổi nhóm.

⁹ Chúng con cầu nguyện cho Anh Jackson, người cha yêu quý của anh, đang nằm ở đó gần chết giờ này, và ông đã mang vào thế giới một người con trai tốt đẹp như Junior. Con—con—con cầu nguyện, lạy Chúa kính yêu, hầu cho Ngài sẽ chữa lành anh. Con biết điều đó dường như là không thể được. Các chuyên viên y tế, các bác sĩ, họ—họ không biết làm

gì trong trường hợp đó. Nhưng chúng con cũng nhớ Anh Hall nữa, khi chính những thầy thuốc giỏi nhất tại đây, ở Louisville, đã nói, “Ông ấy chỉ còn sống được vài giờ,” với bệnh ung thư gan. Và ngày hôm nay anh đang sống, điều đó xảy ra cách đây hai mươi lăm năm, bởi ân điển của Ngài. Vậy con cầu nguyện để Ngài sẽ chữa lành Anh Jackson hôm nay, Chúa ôi, xin cho ân điển và sự thương xót Ngài ở cùng với anh.

¹⁰ Và tất cả đồng lớn khăn tay và vải này cùng các thứ được đặt tại đây theo yêu cầu; Ngài biết hết thầy họ, Cha ôi. Con nguyện xin Cha sẽ ban sự chữa lành cho hết thầy họ. Nhon Danh Đức Chúa Jêsus Christ. A-men.

¹¹ Thoạt tiên, sáng nay, tôi không nghĩ rằng tôi sẽ đi đến đây, nơi đầu tiên, Chúa nhật vừa rồi tôi đã giảng. Và rồi một lần nữa, khi chúng ta thông báo điều đó, tôi đã đến. Anh Neville báo tôi giảng! Và rồi chúng ta loan báo ở đây ngày hôm nay, và nó chưa được thông báo trên khắp nước cho nhiều người. Và chúng ta có hệ thống điện thoại này bây giờ, mà rất, rất tốt. Dân sự có thể ngồi ngay trong nhà họ hay...nhóm lại trong các nơi, các nhà thờ của họ, và vân vân, để nghe buổi nhóm. Tôi đánh giá cao điều đó.

¹² Bây giờ tôi thấy đặt ở đây, có nhiều yêu cầu tuần vừa qua, về những gì tôi đã giảng Chúa nhật vừa rồi dựa trên Sứ điệp. Tôi nghĩ tôi quên tôi đặt chủ đề nó là gì lúc này. Nhưng tôi đã nói điều gì đó về việc trả các món nợ của anh em. Và anh em biết, cho dù anh em nói gì đi nữa, nó đã bị nhiều người hiểu lầm. Không phải vì họ...họ không muốn hiểu lầm nó, nhưng chỉ đơn giản là anh em hiểu lầm điều đó.

Và rồi người nào đó đã nói, “Chúng ta có nên mua xe hơi không?” Hay là, “Tôi có nên...”

Vậy thì, đó không phải là những gì Chúa Jêsus phán, hay Kinh thánh, đã chép rằng, “Đừng nợ ai chi hết.” Đó là những món nợ tồn đọng mà anh em có thể trả. Hãy trả chúng. Đừng...Đó là đừng nợ ai điều gì. Nó không có nghĩa là...Ồ, chúng ta nợ tiền nhà, hóa đơn điện thoại, chúng ta...và bất cứ cái gì khác nữa. Chúng—chúng ta nợ những thứ đó, và chúng ta trả chúng. Nhưng, một món nợ cũ tồn đọng mà anh em có thể trả, hãy trả hết. Hiểu không? Trong tình thế ấy, đừng đề điều gì bám trên anh em như thế.

¹³ Tôi nhớ có lần khi tôi bị đau, lúc còn trẻ. Tôi ra khỏi bệnh viện nợ khoảng hai ngàn đô-la. Và trước đây có một tiệm thuốc tây ở đây, Ông Swaniger, tôi đã nợ ông ấy khoảng ba trăm hay bốn trăm đô-la, một hoá đơn thuốc. Ông thậm chí không biết tôi. Và người đó...Tôi đến gặp ông. Tôi không biết ông. Và dù sao đi nữa, ông cứ gọi nó lên đó, không hề từ chối gọi nó đi. Và tôi nói, “Tôi nợ ông.” Và tôi nói...Tôi tin, Swaniger... Đó là Ông Mason dưới Đại lộ Court và Spring.

Và tôi nói, “Tôi nợ ông. Và tôi—tôi vẫn còn yếu kinh khủng, nhưng tôi đang cố gắng đi làm. Vậy thì, nếu tôi không thể trả cho ông...” Lúc ấy tôi vừa mới tin Chúa. Tôi nói, “Việc trước tiên, Ông Mason à, như là bản phận của tôi với Chúa, tôi nợ Ngài phần mười của tôi. Tôi muốn trả Ngài phần mười của tôi, trước tiên.” Và tôi nói, “Rồi bản phận kế tiếp của tôi là trả các món nợ của tôi.” Tôi nói, “Cha tôi đau ốm, và ông ấy... Và chúng tôi có... Gia đình chúng tôi có mười người.” Nhưng tôi nói, “Tôi sẽ... Nếu tôi không thể trả ông nhiều hơn hai mươi lăm xu cho hoá đơn đó, trả mỗi ngày; nếu tôi không thể trả cho ông thậm chí hai mươi lăm xu, tôi sẽ đến và nói cho ông biết về điều đó. Tôi sẽ nói cho ông biết, ‘Tôi—tôi—tôi không thể làm điều đó lúc này.’” Vậy nên, bởi sự giúp đỡ của Chúa, tôi đã trả hết mọi thứ. Hiểu không? Nhưng đó là điều tôi muốn nói, hiểu không? Chỉ ai đó đừng nói...

¹⁴ Ô, Cơ-độc nhân nào đó ở nhà thờ tại đây lần nợ đi ra và đã có việc nào đó về một xe hơi ở đây, và người ấy đi đến... Người ấy nói, “Tôi sẽ trả cho anh. Tôi được trả vào thứ Bảy,” hoặc điều gì khác. Và người ấy chẳng hề trả cho ông ấy. Và các tuần lễ nối tiếp trôi qua, mà người đó chẳng hề trả cho ông ấy, chẳng hề nói một lời. Và—và người đàn ông ấy đến hỏi tôi, ông ấy nói... Xem đây, điều đó làm mất uy tín hội thánh. Nó làm nhục Đấng Christ.

Anh em không thể trả cho người đó, hãy đi bảo cho ông ta, nói, “Tôi nợ anh, và tôi sẽ trả anh. Tôi là Cơ-độc nhân, nhưng tôi—tôi thật... Tôi không thể trả ngay bây giờ, tôi phải... Tôi nợ món này.” Và, nên nhớ, điều anh em làm, nó cũng nằm trong các sách của Đức Chúa Trời, anh em biết đấy. Cho nên đó là... Tôi đang cố gắng, cho bản thân tôi và cho tất cả chúng ta với nhau, cố gắng sẵn sàng, vì chúng ta biết chúng ta đang gằn kè điều gì đó, rất gằn điều gì đó sắp xảy ra. Vì thế chúng ta cần sẵn sàng. Khi sự Đến của Chúa đang đến thật gần lúc này, chúng ta cần sẵn sàng cho thì giờ vĩ đại đó.

¹⁵ Vậy thì chúng ta muốn sẵn sàng nói giờ này về một đề tài nhỏ tại đây mà tôi đã chọn cho sáng nay, bởi sự giúp đỡ của Chúa. Và chúng ta sẽ nói thật ngắn gọn như có thể được, bởi vì sự nổi máy của dân sự để lắng nghe. Tôi hy vọng tất cả quý vị có một... hết thảy cả nước, có một buổi sáng tốt đẹp giống như chúng ta có tại Indiana đây. Thời tiết tốt, đẹp, mát mẻ chúng ta đang có lúc này từ cơn mưa. Và trời rất đẹp.

¹⁶ Bây giờ tôi muốn đọc từ Sách Hê-bơ-rơ, chương 1; và từ Sách Phúc âm Giảng, chương thứ nhất. Hê-bơ-rơ chương 1:1 đến 3, và Phúc âm Giảng 1:1, để làm chủ đề. Chủ đề của tôi sáng nay là một sự nghiên cứu trong các lời Kinh thánh. Nào chúng ta hãy đọc Hê-bơ-rơ 1:1.

*Đời xưa, Đức Chúa Trời đã dùng các đấng tiên tri phán dạy
tổ phụ chúng ta nhiều lần...nhiều cách,*

Nhưng đến những ngày sau rốt này, Ngài phán dạy chúng ta bởi Con Ngài, là Con mà Ngài đã lập lên kể từ muôn vật, lại bởi Con mà Ngài đã dựng nên thế gian;

Con là sự chói sáng của sự vinh hiển Đức Chúa Trời, và... hình bóng của bốn thể Ngài, lấy lời có quyền phép Ngài nâng đỡ muôn vật, sau khi Con làm xong sự sạch tội, bèn ngồi bên hữu Đấng Tôn nghiêm ở trong nơi rất cao;

Thật là một phân đoạn đọc rất hay! Bây giờ Phúc âm Giăng 1:1.

Ban đầu có Lời, Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.

17 Bây giờ, chủ đề của tôi sáng nay là: *Đáng Christ Được Khải Thị Trong Chính Lời Ngài*. Vậy thì, nơi mà tôi đi đến kết luận để nói về đề tài này, là bởi vì...Biết rằng những gì chúng ta nói chúng ta không được nói chỉ vì chúng ta nhóm họp với nhau chỉ để nói bừa bãi về bất cứ điều gì, nhưng là điều gì đó sẽ giúp ổn định dân sự, vì chúng ta đang đi qua dòng nước nguy hiểm, thay đổi luôn. Chúng ta đang chèo qua dòng nước đó rồi. Và đôi khi tôi nghĩ nó xảy ra với anh em giống như nó xảy ra với tôi, dường như thế, đến nỗi mà về việc đó, nó là điều đáng sợ như vậy.

18 Tôi vừa nói chuyện với một mục sư trẻ và vợ ông, trong phòng, cách đây một lát. Và cả hai người đều bồn chồn lo lắng giống như những người còn lại trong thế gian, những người còn lại trên đất. Tôi nói, “Hãy nhớ, Sa-tan đang đâm vào quý vị.” Không quan tâm quý vị là ai, Đức Chúa Trời...Nó có quyền giáng quả đâm đó. Điều nào anh em phải bị tốt hơn, quả đâm đó; bị mù, hay bị đau khớp ngồi luôn trên ghế, hoặc bồn chồn lo lắng? Hiểu không? Nó phải có nơi nào đó để nó có thể đâm anh em. Nó có quyền với nơi rộng mở ấy. Vậy thì, đó là chỗ anh em phải cứ che đậy luôn luôn. Và để thấy thời đại dễ bị kích động mà chúng ta đang sống này!

19 Và những băng ghi âm tuần vừa rồi, tôi nghĩ, sẽ khai thị cho anh em những điều kín giấu tuyệt vời mà chúng ta sẽ nói về vào một trong những ngày này khi chúng ta có thể có được một nơi đủ chỗ, về sự mở ra những tai vạ cuối cùng đó được đổ ra trên đất, những Bát ấy, đúng hơn là, sự đổ ra của những Bát, và Bảy tiếng Sấm, và những cánh kín giấu đó sắp xảy đến trên đất. Con người bây giờ, và dân chúng ngày nay, ở trong một tình trạng loạn thần kinh như vậy; cả thế giới!

20 Anh em đọc *Tap chí Bạn đọc* tháng vừa rồi này, anh em sẽ chú ý đề tài ở đó; đó là về Billy Graham, nhà truyền giáo vĩ đại. Ông quá mệt ông thật sự không thể tổ chức các buổi nhóm của mình, và ông—ông đi đến

bệnh viện Mayo để được kiểm tra sức khỏe. Không có gì không ổn với ông, ông chỉ không đủ sức làm việc. Và họ bảo ông chạy; tập thể dục. Ông chạy một dặm mỗi ngày.

Rồi bài báo tiếp tục nói rằng khoa học đã chứng minh rằng ngày hôm nay, rằng trẻ em, các cậu con trai và những cô gái mới lớn này, “đã đến tuổi trung niên ở tuổi hai mươi.” Và mới hai mươi lăm, nhiều khi, trong nhiều trường hợp, các cô gái đã mãn kinh, ở tuổi hai mươi lăm.

Tôi không biết anh em có biết điều đó hay không, nhưng cách đây vài đêm trong lúc Đức Thánh Linh đang phán ở đây trong buổi nhóm, một cô bé đang ngồi ở dưới đây, đó là chính xác có điều gì không ổn với đứa trẻ đó khi nó được gọi ra. Tôi nhìn nó lần thứ hai, nhìn lần nữa, và tôi đã hiểu vấn đề là gì. Tôi nghĩ, “Không thể là vậy được; cô bé đó quá trẻ.” Nhưng đó là sự mãn kinh, khoảng hai mươi, hay hai mươi ba tuổi, gần như thế. Anh chị em hiểu không?

²¹ Mẹ tôi và mẹ anh chị em đến giai đoạn đó khoảng bốn mươi lăm đến năm mươi tuổi. Vợ tôi đến tuổi đó khoảng ba mươi lăm. Bây giờ nó xuống còn hai mươi. Cả dòng dõi loài người bị bại hoại. Ô, nếu thân thể của chúng ta bị phá hủy giống như thế do ăn những đồ ăn lai tạp, những sự căng thẳng, mà làm cho bại hoại, điều đó há cũng chẳng làm hư hoại tế bào não sao? Thế thì chúng ta có thể thấy cách mà phụ nữ đi trên đường thế nào, lỏa lồ. Chúng ta có thể thấy cách họ có thể chạy qua các—các đường phố với tốc độ một trăm hai mươi dặm một giờ như thế nào, tất cả những điều này. Nó đã đến chỗ mà cả dân tộc, cả thế gian, không chỉ dân tộc này, nhưng mọi nơi, đã bị thần kinh.

²² Và rồi khi chúng ta mở ra những điều đó, ý Chúa, về Bảy Bát và tỏ cho thấy những điều kín giấu ấy. Nhiều người sẽ rất điên loạn, sau một thời gian ngắn, đến nỗi họ sẽ tưởng tượng họ đang nhìn thấy những con kiến kích thước bằng một ngọn núi. Nó sẽ hành hạ những người nữ; châu chấu phủ đầy trên đất, với tóc dài, để hành hạ những người nữ cắt tóc ngắn; tóc giống như những người nữ, xơ xuống; và răng dài, giống như sư tử; những vòi ở đuôi của chúng, giống như bò cạp, và—và đại loại như vậy, hành hạ loài người trên đất. Nhưng lúc đó sẽ quá trễ để làm gì về nó. Anh chị em hiểu được ngay bây giờ. Hiểu không? Sự hành hạ!

²³ Và Chúa nhật vừa rồi khi chúng ta đi vào những lãnh vực đó, về cách mà năm giác quan hoạt động trên lãnh vực bên ngoài. Đó là lối vào, năm giác quan với thân thể. Chỉ có một cách anh chị em có thể đi vào trong thân thể, đó là bởi năm giác quan kia: thấy, ngửi, cảm thấy, nếm, và nghe. Không có cách nào khác để tiếp xúc với—với cơ thể.

24 Về bên trong của người đó là một con người gọi là linh, và con người ấy có năm tri giác: suy nghĩ, ý tưởng...và ý nghĩ, và tình yêu thương, lương tâm, và vân vân. Được rồi.

25 Vậy thì, anh chị em không thể suy nghĩ với thân thể của mình. Anh chị em suy nghĩ bằng đầu óc mình. Và trong đó là nơi của quá nhiều, Cơ-đốc nhân, chỉ dừng lại. Và họ có thể, giống như bắp và cỏ dại ngoài đồng, họ có thể được xúc dầu với cùng một Thánh Linh mà tín đồ chân thật được xúc.

Nhưng sâu tận bên trong của điều đó, lãnh vực kế tiếp, lãnh vực thứ ba, là linh hồn; thì điều đó được định trước bởi Đức Chúa Trời. Đó là nơi mầm hạt giống thật nằm, là ở trong đó.

26 Và, hãy nhớ, nếu tôi lấy một cây cỏ gai và chẻ nó ra, thắp vào lòng của một—của một cây lúa mì và đặt tại tại đó, chôn nó, nó sẽ sanh ra lúa mì từ cây cỏ gai; cho dầu bên ngoài là gì, những cảm xúc gì.

27 Ngày nay, rất lộn xộn về chứng cứ của Thánh Linh, và vân vân. Sa-tan có thể giả mạo bất cứ loại ân tứ nào mà Đức Chúa Trời có, nhưng nó không thể mang Lời đó, Lời tiếp Lời. Đó chính là chỗ nó thất bại trong vườn Ê-đen. Đó là chỗ nó luôn luôn thất bại. Đó là nơi họ, băng ghi âm về “những người được xúc dầu, giá,” hay những người được xúc dầu; họ có thể được xúc dầu bằng Thánh Linh, nói tiếng lạ, nhảy, la lớn, rao giảng Phúc âm, mà vẫn là một con quỉ.

Chính là điều bên trong! Vậy hãy nhớ, Chúa Jêsus đã phán, “Tất cả những ai Cha đã giao cho Ta sẽ đến với Ta. Không ai có thể đến nếu Cha Ta không kéo đến.”

Bây giờ, chúng ta đi qua bài học, để tỏ cho thấy rằng trong...Anh em đã có ở trong ông nội-nội-nội-nội của mình, luôn trước đây, nói về mặt thuộc thể. Thế thì, đó là những gì anh em có về thuộc thể, xác thịt. Đôi khi một đứa con được sinh ra trong một gia đình, tóc đỏ. Điều đó làm cho người cha ngạc nhiên, bởi vì người cha biết không có người nào, trong người nhà của mình, có tóc đỏ, hay trong gia đình của mẹ đứa bé. Nhưng nếu anh em quay trở lại nhiều thế hệ trước, anh em sẽ tìm ra có ai đó có tóc đỏ. Hạt giống đó cứ tiếp tục đi xuống, và anh em sẽ đến với bản chất của một người từ cách quay trở lại.

Giống như Hê-bơ-ơ chương 7 đã nói, rằng, “Mên-chi-xê-đéc, Áp-ra-ham đã dâng phần mười cho Ngài khi ông trở về sau khi trận chiến các vua. Và Lê-vi, người nhận các phần mười, đã dâng những phần mười,” vì người đã ở trong lòng của Mên-chi-xê-đéc lúc...hay, “trong lòng của Áp-ra-ham,” đúng hơn, khi ông gặp Mên-chi-xê-đéc.

²⁸ Vậy thì điều tương tự là đây. Nếu anh em là con trai của Đức Chúa Trời, và nếu tôi là con trai của Đức Chúa Trời, hay một con gái của Đức Chúa Trời, thì chúng ta đã ở trong Chúa từ ban đầu. Và khi Chúa Jêsus trở nên sự trọn vẹn của Lời, lúc đó chúng ta đã ở trong Ngài, hình thức mầm sự sống. Khi Ngài bị đóng đinh, chúng ta cũng đã bị đóng đinh trong thân thể Ngài. Khi Ngài từ kẻ chết sống lại, chúng ta đã sống lại với Ngài. Và bây giờ, vì chúng ta đã nhận ra điều đó, “vậy thì chúng ta đồng ngồi với Ngài trong các nơi trên Trời trong Đức Chúa Jêsus Christ.” Hiểu không? Vì Ngài... Chúng ta, nếu chúng ta là các con trai và con gái của Đức Chúa Trời, chúng ta là con cái của Đức Chúa Trời, thì chúng ta là những thuộc tính của Đức Chúa Trời. Thế thì chúng ta đã... đã có Sự sống Đời đời. Và Đức Chúa Trời là Sự sống Đời đời duy nhất. Thế thì, chúng ta đã ở trong Ngài từ ban đầu. Và khi Chúa Jêsus đã trở nên tất cả Lời đó, thì chúng ta là một phần của Ngài rồi. A-men! Thế đấy. Thế là ở trong đó, không có ma quỷ, không có các quyền lực, không gì có thể di chuyển nó. Đó là trụ cột trời buộc của linh hồn.

²⁹ Anh em có thể được xúc dầu ở ngoài *đấy*, trong linh này, và ao ước, làm mọi điều khác này. Nhưng khi đến với trụ cột keo sơn này với Lời đó, anh em sẽ không bao giờ di chuyển khỏi đó nữa. Nó sẽ giữ vững vàng và đứng, với Lời đó, như nó có thể được. Bên ngoài điều đó, bất kể anh em làm gì, anh em vẫn bị hư mất.

³⁰ Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê đó, “lõa lồ, đui mù, khốn khổ; mà không biết.” Xem đấy, nó ở ngoài... Nó được xúc dầu, được xúc dầu bằng Thánh Linh thật. Đấy, Thánh Linh có thể giảng trên một người, trong linh của người ấy. Nhưng linh hồn của người là mầm sự sống của người; mầm sự sống đó là Lời. Hiểu không? Và cách mà... Tôi không quan tâm anh em có thể rao giảng nhiều như thế nào, anh em làm *điều này* thật tốt thế nào, và anh em yêu thương nhiều thế nào; đó là một của những phần bên trong với linh. Anh em không thể yêu với thân thể của mình; anh em yêu thương bằng linh của mình. Đó là một của những phần bên trong linh. Và anh em có thể yêu thương, và thậm chí yêu thương Đức Chúa Trời, mà vẫn không đúng được. Anh em có thể đuổi quỷ, và giảng, và làm những điều này; mà vẫn không đúng. Chúa Jêsus đã phán vậy, phán nhiều người sẽ đến vào ngày đó. Lời đó không có gì phải bàn cãi!

Ban đầu có Lời, Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.

Và Lời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta,...

³¹ Chú ý, tôi sắp giảng đề tài này của Kinh thánh, về, *Đấng Christ Đã Khải Thị Trong Chính Lời Ngài*. Ở đây tôi đã rút ra kết luận này, trong phòng của tôi.

Người yêu dấu nào đó, có lẽ đang ngồi tại đây sáng nay...Tôi có một tấm hình treo trong phòng nghiên cứu của tôi trên đó, đó là một tấm hình về *Cái Đầu của Đấng Christ* của Hofmann, được chép trong Bài Giảng Trên Núi. Và ngay nơi mà anh em đến chỗ giống như anh em cần phân rẽ của tóc, họ đã ấn cây bút mạnh hơn một chút khi anh em đi qua phần đó. Tại đó, Ngài đấy, ngự trong Lời của Ngài, nhìn thẳng ra; Đấng Christ trong Bài Giảng Trên Núi. Người nào đó, dấu là ai, tôi cảm ơn vì điều đó.

Và ai đó đã mang bức hình ấy và đặt nó trong phòng nghiên cứu của tôi ở đó, về Ê-li được cất lên trong một xe ngựa lửa. Chúng ta biết ơn những điều này. Nhiều lần, những đám đông lớn, tôi không có một cơ hội nào để giảng và nói những điều này, nhưng tôi thấy điều đó, thưa anh em, chị em. Tôi—tôi biết điều đó, và Đức Chúa Trời biết điều đó.

³² Bây giờ tôi sẽ nói về đề tài này: *Đấng Christ Đã Khải Thị Trong Chính Lời Ngài*. Cách mà, trong Bài Giảng Trên Núi, ở đó có một bức hình của Đấng Christ, giống như, đứng ngay tại đó. Đó là chỗ tôi suy nghĩ về đề tài này. Vậy thì, Đấng Christ và Lời thì giống nhau. Hiểu không?

³³ Họ nói, “Làm thế nào mà Kinh thánh...?” Người ta nói. Tôi đang lái xe với một người cách đây không lâu. Ông ấy nói, “Hãy suy nghĩ về điều đó. Chúng ta ở đây trên trái đất này, cách mà chúng ta sống, và chúng ta chỉ biết hay chỉ có thể nói rằng chúng ta được cứu bởi câu chuyện truyền thuyết Do-thái nào đó gọi là Kinh thánh.”

³⁴ Tôi nói, “Thưa ông, tôi không biết làm sao ông lại nói thế, nhưng tôi không tin đó là một câu chuyện truyền thuyết Do-thái,” tôi nói.

Ông ta nói, “Thôi được, ông cầu nguyện, ông cầu nguyện để làm gì? Tôi đã cầu xin *điều này điều kia* và những điều nào đó; Tôi đã không nhận được nó.”

³⁵ Tôi nói, “Ông cầu nguyện sai trật. Chúng ta nên không bao giờ cầu nguyện để thay đổi ý định của Đức Chúa Trời; chúng ta nên cầu nguyện để thay đổi tâm trí của chúng ta. Tâm trí của Đức Chúa Trời không cần thay đổi gì cả. Hiểu không? Đấy, đúng vậy.” Tôi nói, “Không phải những gì ông cầu nguyện cho...”

Tôi biết một anh bạn trẻ Công giáo, một lần, có một quyển sách cầu nguyện, với những lời cầu nguyện, cho mẹ mình sống. Rồi bà ấy đã chết, và thế là cậu ném quyển sách cầu nguyện vào lửa. Thế đấy, hãy xem, tôi không hành động vì một quyển sách cầu nguyện; nhưng, dù sao đi nữa, đấy, anh em nhận lấy thái độ sai. Anh em đang cố gắng bảo Đức Chúa Trời làm điều gì.

Lời cầu nguyện nên là, “Lạy Chúa, xin thay đổi con để xứng hợp với Lời Ngài.” Chứ không phải, “Thay đổi,” không phải, “xin để con thay đổi ý định của Ngài. Mà Ngài thay đổi tâm trí của con.” Hiểu không? “Ngài thay đổi trí của con theo ý Ngài. Và ý của Ngài được chép ở đây trong Sách. Và, lạy Chúa, xin đừng—đừng để con hành động cho đến lúc Ngài khiến cho tâm trí của—của con giống tâm trí của Ngài. Và rồi khi tâm trí con được giống như tâm trí Ngài, thì con sẽ tin mọi Lời Ngài đã chép. Và trong đó, Ngài đã phán, Ngài sẽ khiến cho ‘mọi sự hiệp lại làm ích’ cho những kẻ yêu mến Ngài. Và con yêu Ngài, Chúa ôi. Mọi sự đang hiệp lại với nhau vì sự ích lợi.”

³⁶ Tuần này tôi đã đi xuống miền quê, ở lại với một vài người bạn rất thân. Tôi hỏi một vài người trong số họ tại bàn ăn, ngày hôm qua, khi chúng tôi đang ăn. Chúng tôi luôn ngồi chung quanh và có một...giống như nghiên cứu Kinh thánh một chút. Nói về tình yêu thương.

Và có một người nào đó đã nói với tôi, anh ta nói, “Tôi nghĩ ông là kẻ chống nghịch Đấng Christ.”

³⁷ Tôi trả lời, “Nếu điều đó làm vui lòng Chúa, đó là điều tôi muốn. Tôi muốn trở thành bất cứ điều gì Ngài muốn tôi trở thành. Tôi yêu Ngài. Và nếu Ngài đuổi tôi vào địa ngục, tôi vẫn sẽ yêu Ngài, nếu như tôi đi cùng linh mà tôi có bây giờ.” Anh ta nhìn tôi hầu như lạ lùng.

Tôi đã thấy bốn hay năm người của họ tại đó, những thanh niên; những người vợ trẻ, những người nữ tốt đẹp. Tôi biết những chàng trai yêu vợ mình như thế nào, vì vậy tôi nói với họ, tôi nói, “Đây là cách để thử điều đó. Nếu vợ anh em, trước khi anh em kết hôn...Bây giờ, anh em đi về, nói rằng mình...đời sống hôn nhân này, anh em đã mơ ước mình được kết hôn; anh em thực sự chưa kết hôn, nhưng anh em mơ ước được kết hôn. Và anh em thức dậy, rồi đi bàn chuyện đó với bạn gái mình, và nói, ‘Em biết đấy, anh mơ ước rằng chúng ta kết hôn với nhau, và chúng ta có con cái. Chúng ta sống hạnh phúc, và—và đợi sự Đến của Chúa, và mọi thứ.’ Thế thì cô gái này sẽ nói với anh em, ‘Anh biết đấy, em yêu một người đàn ông khác phù hợp hơn là em yêu anh. Em có thể hạnh phúc hơn với người đàn ông khác.’ Liệu anh em, từ lòng mình, có yêu cô ấy khá đủ để nói, ‘Xin Chúa ban phước trên em, em yêu dấu của anh. Hãy đi với người đàn ông đó’ không?”

Nào, vậy thì hãy kiểm tra lại điều đó, mỗi người nam, người nữ trong anh chị em. Hiểu không? Ồ, nếu tình yêu của anh em đúng, anh em sẽ làm điều đó, vì anh em lưu tâm đến sự thịnh vượng của cô ấy. Điều mà, anh em biết mình có thể có cô ấy, có thể sống với cô, anh em...Cô ấy là vợ của

anh em; cô ấy sẽ là vợ của anh em. Cô ấy sẽ kết hôn với anh em, nhưng cô sẽ không hạnh phúc. Cô ấy sẽ hạnh phúc hơn... Và thế thì, nếu anh em yêu cô ấy, thì anh em muốn cô ấy được hạnh phúc.

Do đó, hễ ý của Chúa là gì, hãy để ý Chúa được nên, dù là tôi có sung sướng hay không. Tôi muốn sống để Ngài vui lòng với những gì tôi làm. Cho nên, hãy kiểm tra đối tượng và mục tiêu của—của mình bằng điều đó; để anh em biết mình có yêu Đức Chúa Trời hay không.

Điều gì xảy ra nếu Ngài phán, “Người có hầu việc Ta nếu như Ta sẽ đuổi người ra không?”

“Con yêu Ngài, dù thế nào đi nữa.”

³⁸ Cho nên, nếu các hội thánh thấy điều ấy và có thể tin nó theo cách đó, sẽ không phải là một người cố giật lấy quả bóng khỏi một người khác khi người ấy đang chạy với nó. Người sẽ bảo vệ người ấy. Hiểu không? Khi đó, động cơ và mục tiêu đúng thực sự, chắc hẳn không phải là một người cố gắng nói, “Này, tôi cũng có *cái này!* Tôi, *đấy* là tôi, *đấy*.” Xem đây, Chúa không thể dùng một người như thế. Có quá nhiều sự mạo nhận theo sau nó, và đó là Sa-tan. Và nhiều người không thể nhận biết điều đó. Họ đang cố gắng lấy quả bóng từ ai đó đã được trao nó cho. Hãy để Đức Chúa Trời dấy lên linh vụ nào đó và quan sát có bao nhiêu người đi theo nó. Hiểu không? Hiểu không?

³⁹ Vậy thì, tình yêu thương chân thật dành cho Đức Chúa Trời, “Cho dù con là thành phần nào, lạy Chúa, nếu con có thể chỉ nói một lời vì Điều đó, để giúp bảo vệ Nó, xin cho con làm điều đó.” Hiểu không?

Đó cũng là việc giống như về vợ của anh em. Nếu anh em thật sự yêu nàng, đấy, nó không phải là—nó không phải là một—một tình yêu *bằng hữu*; đó là tình yêu *Vô điều kiện*, một tình yêu chân thật. Nàng có thể sống với một ai khác, hạnh phúc hơn; anh em không kết hôn lúc này, dĩ nhiên, anh em không thể.

⁴⁰ Và, nhân đây, những người lắng nghe những băng ghi âm này. Một số, rất nhiều người, gọi đến, nói, “Tại sao, trong bài giảng *Hôn Nhân Và Ly Dị*, ông đã nói *thế này* và ông nói *thế kia*.” Tôi đã nói điều đó rất nhiều lần; những băng ghi âm này chi... Tôi đang nói với hội chúng của tôi, thưa anh em. Tôi không chịu trách nhiệm cho những gì mà Chúa ban cho quý vị để chặn bẫy; Tôi chịu trách nhiệm cho loại Thức ăn gì tôi nuôi những người này. Điều này dành cho chỉ đến tạm này thôi. Hiểu không? Vậy thì, nếu dân sự muốn nghe những băng ghi âm, điều đó tùy họ. Nhưng tôi đang giảng với những gì mà Đức Chúa Trời đã ban cho tôi. Chính tội lỗi của họ đó là đã bỏ qua.

Người nào đó đã viết, và nói, “Ồ, tôi đã làm *điều này* và tôi đã làm *điều kia*. Anh nói rằng tội lỗi của chúng ta...” Tôi—tôi đã không nói thế.

Tôi nói, “Hãy thấy nó với điều này; điều này là chỉ dành cho những người ở ngay tại đây, những người trong đền tạm ở đây, bày riêng của tôi.” Vậy thì, nếu nhiều người muốn có thức ăn lai tạp và các thứ ở ngoài đó, anh—anh em nhận được sự khải thị từ Đức Chúa Trời và làm những gì Chúa bảo anh em làm. Tôi sẽ làm giống như vậy. Nhưng những Sứ điệp này là cho hội thánh này.

⁴¹ Đề ý nào, chúng ta trở lại, chúng ta phải có điều gì khác mà chúng ta phải nắm chặt lấy. Điều gì đó phải là một trụ cột trời buộc, nói cách khác, đó là một điều tốt nhất. Và mọi người phải có một điều tốt nhất hay một sự tuyệt đối. Tôi đã giảng về điều đó một lần, cách đây nhiều năm, về một sự tuyệt đối, một nơi đó là lời tuyên bố cuối cùng.

⁴² Giống như một trọng tài trong trận bóng, nếu ông nói đó là một cú đánh trượt, điều đó thật chính xác nó là như vậy. Cho dù anh em thấy như thế nào đi nữa, trọng tài nói là cú đánh trượt. Anh em nói, “Tôi—tôi—tôi...Đó không phải là cú đánh trượt. Nó đã đi...Tôi đã thấy...” Cho dù đó là gì đi nữa, khi ông nói, “cú đánh trượt,” thì là vậy, không có bàn cãi nữa. Ông ấy, ông ấy là tối hậu.

⁴³ Và tín hiệu đèn xanh đèn đỏ là sự tối hậu, nếu nó nói, “đi.” Anh em nói, “Ồ, tôi, tôi đang vội, tôi phải...” Không, không. Nó nói, “Anh đứng yên trong khi người khác đi.” Hiểu không? Nó là tối hậu.

⁴⁴ Vậy thì, phải có điều tối hậu với mọi việc anh em làm. Phải có điều tối hậu khi anh em chọn vợ của mình. Phải có một người nữ anh em phải chọn.

⁴⁵ Vậy thì, phải có một lần mà, khi anh em định đi mua một xe hơi, loại tốt nhất gì anh em sẽ mua. Nó sẽ là Ford, Chevy, Plymouth, xe hơi ngoại quốc, bất kể nó là gì, anh em phải có một cái tốt nhất.

Và đời sống Cơ-đốc cũng vậy. Phải có một sự quyết định sau cùng.

⁴⁶ Bây giờ, nếu một người nói, đi đến gặp một người khác, và nói...nghe người nào đó nói, “Ồ, anh nên chịu báp-têm,” và người này chưa bao giờ chịu phép báp-têm bao giờ...Có lẽ, người ấy, giáo hội nào đó mà đã không làm phép báp-têm, họ chỉ rầy nước. Tôi nghĩ, nói chẳng hạn, Giám Lý, họ làm phép báp-têm nếu được yêu cầu, tôi hiểu. Hay có lẽ...Một người Công giáo, tôi nghĩ họ chỉ rầy nước. Vậy thì nếu—nếu một người nghe điều gì đó về việc “nhận chìm trong nước,” ồ, anh ta không hiểu điều đó; anh ta được nuôi dạy là người Công giáo. Vì vậy anh ta đi đến linh mục, và nói, “Thưa cha, con hiểu rằng chúng ta được cho rằng phải chịu phép báp-têm bằng sự chìm mình trong nước. Giáo hội của chúng ta nói gì về điều đó?”

47 “Sao, giáo hội nói rằng—rằng chúng ta phải được rảy nước.” Nếu giáo hội đó là cái tốt nhất của người ấy, thì không có gì để bàn cãi nữa. Tất cả những tranh cãi chấm dứt; giáo hội đã nói vậy, và chỉ thế thôi.

48 Chuyện gì sẽ xảy ra nếu...nếu một anh em Báp-tít nghe chúng ta nói rằng chúng ta tin vào báp-têm bằng “sự chìm mình trong nước”? Anh ấy sẽ nói, “Tôi tin điều đó.”

“Và trong Danh ‘Đức Chúa Jêsus Christ.’”

Vậy thì, thành—thành viên này của giáo hội trở lại với mục sư và nói, “Thưa mục sư, tôi nghe một người nói với tôi rằng chúng ta nên được báp-têm bằng cách nhận chìm trong nước, tốt thôi, nhưng nhơn Danh ‘Đức Chúa Jêsus Christ.’”

49 “Được rồi,” ông ấy nói, “nào, chúng ta hãy xem đã. Tại sao, sách ở đây nói rằng chúng ta chịu báp-têm dùng ‘Danh Cha, Con, Thánh Linh.’” Nếu đó là điều tối hậu với giáo hội đó, không có gì để bàn cãi nữa. Ông ấy không cần quan tâm về những gì người khác nói; đó là sự tốt nhất của ông ấy.

50 Thế đấy, mỗi giáo phái là một sự tốt nhất với các tín hữu của họ.

Nhưng, với tôi, và đối với những người mà tôi hi vọng rằng mình đang dẫn dắt đến với Đáng Christ, và bởi Đáng Christ, Kinh thánh là sự tốt nhất của chúng ta. Cho dù...Bởi vì, Đức Chúa Trời đã phán, “Hãy để mọi lời của con người là dối trá, và Lời Ta là Lẽ Thật.” Và tôi tin rằng Kinh thánh là sự tốt nhất của Đức Chúa Trời. Cho dù ai khác nói gì đi nữa; Nó là sự tốt nhất.

Kinh thánh không phải là quyển sách của các hệ thống. Không, thưa quý vị. Nó không phải là quyển sách của những hệ thống, cũng không phải là bộ luật về luân lý. Kinh thánh không phải là một quyển sách của những hệ thống, quá nhiều hệ thống, và vân vân. Không thưa quý vị. Nó không phải là một quyển sách đạo đức. Không, thưa quý vị. Không phải. Nó cũng không phải là quyển sách lịch sử, nói chung. Hay là, Nó cũng không phải là một quyển sách về thần học. Vì, Nó là sự Khải thị của Đức Chúa Jêsus Christ.

Bây giờ nếu anh em muốn đọc điều đó, anh em nào có giấy bút, hãy đánh dấu, đó là Khải huyền chương 1:1 đến 3, vì, Kinh thánh là “sự Khải thị của Đức Chúa Jêsus Christ.”

51 Chúng ta hãy đọc nó trong khi chúng ta có thời gian. Tôi nghĩ tôi... không có quá nhiều ghi chú tại đây để giảng. Nếu Chúa chậm trễ, sao, chúng ta sẽ cố gắng hiểu từ đó.

Sự Mặc thị của Đức Chúa Jêsus Christ, mà Đức Chúa Trời đã ban cho Ngài, đáng đem tỏ ra cùng tôi tớ Ngài những điều kíp phải xảy đến; thì Ngài đã sai thiên sứ đến tỏ những điều đó cho Giảng, tôi tớ Ngài:

Là kẻ đã rao truyền lời Đức Chúa Trời, và...chứng cứ của Đức Chúa Jêsus Christ, về mọi điều mình đã thấy.

Phước cho kẻ đọc, cùng những kẻ nghe lời tiên tri này, và giữ theo điều đã viết ra đây: vì thì giờ đã gần rồi.

⁵² Vậy, Kinh thánh là sự khai thị hoàn toàn của Đức Chúa Jêsus Christ. Và Nó đã được chép bởi các tiên tri. Hê-bơ-rơ 1:1, trong...“Đời xưa Đức Chúa Trời, đã phán cùng tổ phụ chúng ta nhiều lần nhiều cách bởi các tiên tri, trong thời sau rốt này Ngài phán với chúng ta qua Con Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ,” là các tiên tri, hết thấy họ, gộp lại với nhau. Chúa Jêsus là Ma-la-chi; Chúa Jêsus là Giê-rê-mi, Ê-sai, Ê-li. Tất cả điều họ có, đã ở trong Ngài. Và tất cả những gì anh em hiện có, những gì tôi hiện có, hiện ở trong Ngài; Những Lời, những chứng nhân của Lời.

Vậy Nó không phải là một quyển sách của những hệ thống, một bộ luật đạo đức luân lý, Nó cũng không phải là một quyển sách lịch sử, hay một quyển sách thần học. Không phải. Nhưng Nó là sự khai thị về Chúa Jêsus Christ, Chính Đức Chúa Trời đã khai thị, từ Lời trở nên xác thịt, Đó là những gì Nó là. Kinh thánh là Lời, và Đức Chúa Trời trở nên xác thịt, Đức Chúa Trời ở trong...Đúng hơn, Đức Chúa Trời là Lời, và Chúa Jêsus trở nên xác thịt. Đó là sự khai thị, cách mà Đức Chúa Trời (Lời) đã được bày tỏ trong xác thịt con người như thế nào, và đã khai thị cho chúng ta. Đó là lý do tại sao Ngài trở thành Con của Đức Chúa Trời; Ngài là một phần của Đức Chúa Trời. Anh em hiểu không? Vậy thì, Ngài không... Thân là một phần của Đức Chúa Trời, thật như đó là Con.

⁵³ Con Trai, như người Công giáo gọi nó, “Con Đời đời,” và tất cả những giáo hội còn lại; từ đó thậm chí không có ý nghĩa gì cả. Hiểu không? Không thể là Đời đời, và rồi là Con, bởi vì *Con* là người nào đó “được sanh ra từ.” Còn từ Đời đời, Ngài không thể là Đời-...Ngài có thể là Con, nhưng Ngài không thể là Con Đời đời. Không, thưa quý vị. Ngài không thể là Con Đời đời.

⁵⁴ Vậy thì, nhưng Ngài là Con, đến mức, mà mọi Lời đã ở trong Giê-rê-mi, trong Môi-se, và tất cả những Lời đó, như Ngài đã phán, “Họ nói về Ta.” Tất cả sự khai thị Thiêng liêng thật đó của Lời được gói lại trong một thân thể con người, và Đức Chúa Trời đã đắp xương thịt xung quanh Nó. Đó là lý do Ngài được gọi là, “Con,” lý do Ngài đã đề đề cập, “Cha.” Tại sao, thật là đơn giản, nếu anh em để cho Chúa đổ đầy nó vào trong tâm trí anh em. Hiểu không? Đức Chúa Trời đã bày tỏ trong một thân thể xác thịt, để ý, được bày tỏ từ xác thịt...hay từ Lời vào xác thịt. Đó là trong Phúc âm Giảng 1:14, “Và Lời đã trở nên xác thịt, và ở giữa chúng ta.”

55 Bây giờ để ý Kinh thánh này. Một số người trong họ nói, “Ồ, đây, Nó đã làm điều này. Nó đã làm điều kia.” Nhưng xin để tôi nói với anh em đôi điều, chúng ta hãy cứ...

Chúng ta hãy đi vào lịch sử của Kinh thánh, chỉ một lát, xem Nó đến từ đâu. Kinh thánh được viết bởi bốn mươi trước già khác nhau. Bốn mươi người đã viết Kinh thánh, trong khoảng một ngàn sáu trăm năm cách biệt, ở những thời kỳ khác nhau, tiên đoán những biến cố quan trọng nhất từng xảy ra trong lịch sử thế giới, và, nhiều lần, hàng trăm năm trước khi nó xảy ra. Và không có một lỗi nào trong toàn bộ sáu mươi sáu Sách. Ô, chao ôi! Không tác giả nào ngoài Chính Đức Chúa Trời có thể thật chính xác như vậy. Không một Lời nào mâu thuẫn với Lời khác.

Hãy nhớ, một ngàn sáu trăm năm cách nhau, Kinh thánh đã được chép, từ Môi-se đến—đến cái chết của—của Giăng tại đảo, hay Đảo Bát-mô. Một ngàn sáu trăm năm, và đã được viết bởi bốn mươi trước già khác nhau; người này thậm chí không biết người kia, và họ chưa hề có Nó như “Lời.” Một số người trong họ thậm chí chưa hề thấy “Lời.” Nhưng khi họ viết Nó, và được hiểu là những lời tiên tri, rồi, khi họ đặt những lời tiên tri của họ lại với nhau, mỗi lời của họ khớp lời này với lời kia.

56 Hãy nhìn Phi-e-ơ, người đã loan báo vào Ngày lễ Ngũ tuần, “Hãy hỏi cái, mỗi người trong các ngươi, và phải nhân danh Đức Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm để được tha tội mình.”

Phao-lô chưa hề nghe gì về Nó. Ông đi xuống Ả-rập trong ba năm, để nghiên cứu Cựu Ước, để thấy Ai ở trong Trụ Lửa này mà đã phán với ông trên đường, rằng, “Hỡi Sau-lơ, sao ngươi bắt bớ Ta?” Làm sao ông có thể sai trật? Ông không hề hỏi ý kiến giáo hội chút nào.

Và mười bốn năm sau, khi ông gặp Phi-e-ơ, họ rao giảng cùng một điều, Lời này đến Lời khác. Đó là Kinh thánh của chúng ta. Hãy để cho những lời của người khác sai trật. *Kinh thánh này*, không một người nào có thể thêm vào Nó. Anh em đừng thêm gì nữa vào Kinh thánh. Không, thừa quý vị. Đây là sự Khải thị trọn vẹn. Chỉ thế thôi.

57 Giống như Bầy Án. “Bầy Án,” người nào đó cứ nói với tôi, “vậy thì anh sẽ...Chúa sẽ phán với anh, Anh Branham à, khi những Án này được Khải thị, và sẽ nói cho chúng ta cách để đến gần Chúa hơn, và cách để làm điều đó thế nào.”

58 Tôi đáp, “Không, thưa ông, điều đó không thể được. Bởi vì, Kinh thánh, Bầy Án về Nó đã có bảy sự màu nhiệm ẩn giấu. Nó đã được chép rồi, nhưng họ đã không hiểu Nó là gì.”

Hãy quan sát họ cày xới với điều đó như thế nào, chịu phép báp-têm nhơn Danh “Jésus”; đây, không phải là thế. Danh của “Đức Chúa Jésus Christ”! Thấy tất cả những điều đó, cách mà nó đã có. Bởi vì, có nhiều Jésus; Tôi có nhiều người bạn trên thế giới này tên “Jesus,” những người bạn mục sư truyền đạo của tôi. Không phải là thế. Chính là “Đức Chúa Jésus Christ” của chúng ta.

Không một tác giả nào ngoài Đức Chúa Trời có thể chính xác như vậy. Bây giờ chúng ta hãy xem Kinh thánh này đã được viết như thế nào.

⁵⁹ Bây giờ, nói chẳng hạn, từ...Điều gì xảy ra nếu bây giờ chúng ta lấy sáu mươi sáu quyển sách y khoa mà liên quan với cơ thể, được viết bởi bốn mươi trường y khoa khác nhau, trong một trăm mười sáu...hay một ngàn sáu trăm năm cách nhau? Không biết chúng ta đưa ra loại liên tục gì?

Khi, George Washington, tổng thống của chúng ta, cách đây khoảng hai trăm năm, bị viêm phổi, họ đã kéo móng chân của ông ra và làm ông mất gần nửa lít máu. Điều gì xảy ra nếu chúng ta lấy...

⁶⁰ Chúng ta hãy đi xa hơn một chút, về một số việc mà chúng ta rất quan tâm đến ngày nay, đó là khoa học. Việc gì xảy ra nếu chúng ta lấy bốn mươi sự nghiên cứu khoa học khác nhau, từ một ngàn sáu trăm năm cách nhau, rồi thấy chúng ta phát hiện ra điều gì? Một nhà khoa học Pháp, cách đây ba trăm năm, đã chứng minh bằng khoa học, bằng việc lăn một quả bóng, mà, nếu tốc độ kinh khủng nào được đạt đến trên ba mươi dặm một giờ, vật đó sẽ rời mặt đất và rơi ra khỏi. Anh em nghĩ khoa học sẽ tham khảo lại với điều đó không? Có sự liên tục nào với điều đó bây giờ, khi họ lái xe xuống phố, trên con đường ở đây, một trăm năm mươi dặm một giờ? Hiểu không? Nhưng ông ta đã chứng minh một cách khoa học rằng, bởi áp lực của quả bóng lăn ngang qua mặt đất, mà ở ba mươi dặm một giờ, rằng, bất cứ vật thể nào sẽ nhấc lên khỏi mặt đất và bay đi, nó sẽ rơi ra ngoài không gian. Không, không có sự liên tục với điều đó.

⁶¹ Nhưng không một Lời nào trong Kinh thánh mâu thuẫn với Lời khác. Không một lời tiên tri nào mâu thuẫn với lời tiên tri khác. Chúng là, mỗi một lời trong chúng, đều hoàn hảo. Và khi một người đi vào và nói tiên tri, và tiên tri thật ấy đứng lên và quở trách người đó, thế thì nó được bày tỏ. Hiểu không? Hiểu không? Vì vậy Kinh thánh là Lời của Đức Chúa Trời, cho tất cả những tin đồn thật.

⁶² Vậy thì, anh em không thể có được sự chính xác trong những gì mà các tiến sĩ đồng ý. Anh em thậm chí không thể nhận được sự chính xác của họ lúc này. Anh em không thể nhận được sự chính xác về khoa học bây giờ.

Vậy thì, anh em biết, cách đây một thời gian, họ nói với chúng tôi rằng...rằng, “Khi Kinh thánh đã nói rằng ‘người thấy có bốn Thiên sứ đứng trên bốn góc của trái đất,’ điều đó không thể có được. Quả đất thì tròn.” Nhưng Kinh thánh nói, “bốn góc.” Ô, vậy thì anh em đã thấy, cách đây hai tuần, hay đến bây giờ, là ba tuần, báo chí đăng bài báo này, họ khám phá rằng thế giới thì vuông. Có bao nhiêu người đã thấy điều đó? Tại sao, chắc chắn. Hiểu không? Tôi đã chép lại hết, chỉ chờ đợi ai đó nói điều gì.

⁶³ Và họ sẽ tìm thấy, ngày nào đó, rằng họ cũng không nhìn thấy không gian một trăm năm mươi triệu năm ánh sáng. Chúng đang đi vòng quanh trong một vòng tròn. Điều đó chính xác.

Anh em sẽ tìm thấy, một trong những ngày này, khi anh em lên Thiên đàng, anh em không bay ra một nơi nào khác. Anh em cũng, vẫn còn ở ngay đây, ngay trong không gian ba chiều khác nhanh hơn trái đất này.

Ngay qua gian phòng này đang đến màu sắc. Mỗi màu sắc, áo sơ mi, áo dài, bất cứ thứ gì anh chị em mặc, là Đồi đồi, nằm ngay trên những băng ghi âm, đi khắp thế giới. Mỗi lần anh chị em nháy mắt, nó ghi lại ngay trên băng ghi âm. Hãy xem, vô tuyến truyền hình sẽ chứng minh điều đó.

⁶⁴ Khi anh chị em được sinh ra, Chúa đã đặt một đĩa ghi âm. Nó không làm...Ghi vào đĩa, không làm ồn ào lắm trong một lát, anh em biết đấy. Đó là đứa bé, cho đến lúc nó đến tuổi biết suy xét; lúc đó tiếng ồn bắt đầu, nó bắt đầu nói các thứ và làm những việc nó phải trả lời cho việc đó. Và rồi khi cuộc sống đó chấm dứt, đĩa hay băng ghi âm ấy được lấy đi và đặt vào trong—trong thư viện lớn vĩ đại của Đức Chúa Trời. Vậy thì, anh em sẽ tránh được điều đó tại Vành móng ngựa Phán xét như thế nào? Nó được quay trở lại ngay trước anh em, mọi cử động anh em làm, mọi tư tưởng đi qua tâm trí anh em. Anh em có thể thấy điều đó không? Bây giờ anh em có thể thấy Đức Chúa Trời ở đâu...

⁶⁵ Đứng tại đây, đêm nọ, có một người trên bục, cao, đầu hói, trông thật đẹp trai, khoẻ mạnh. Và anh ta đi ra...Chúa đã bảo cho anh nhiều điều về gia đình anh và điều anh nên làm. Và người ấy đi ra và ngồi xuống. Trong chốc lát, ở đây một người khác đến trước tôi giống như thế, nhưng đầu anh cúi xuống. Tôi không thể nhận ra được, tôi nhìn người ấy lần nữa tại đó; và người ấy...Không phải anh ta, bởi vì đó là điều gì khác. Và người này, tôi không thể tìm thấy nó. Nhìn chung quanh, không có ai phía sau, tôi. Tôi nói, “Người đàn ông đó đang ngồi bên trong những tấm màn kia tại đó.” Và đó là...một anh em đến nhà thờ tại đây, cao, đầu hói, một người loại đẹp trai đang ngồi đó giống như thế. Đầu anh cúi xuống, đang cầu nguyện, vì anh sắp chết vì bệnh đau bao tử.

Anh định mua một đôi giày. Vợ anh muốn anh mua một đôi giày mới. Anh đáp, “Không, anh không phải có nó, vì anh sẽ không sống để mang chúng.”

Anh đang hấp hối. Và đang ngồi tại đó, anh em biết đấy, trong không gian ba chiều đó, ha-lê-lu-gia, Đức Chúa Trời di chuyển qua trong đó và phán, “Anh ta ngồi tại đó,” đúng vị trí anh đang ngồi. Hiểu tôi muốn nói gì không?

⁶⁶ Bây giờ để ý, và không có một lỗi nào trong Kinh thánh. Chúa Jêsus, Lời của Đức Chúa Trời, hiểu thấu tư tưởng trong lòng. “Lời của Đức Chúa Trời mạnh hơn, sắc hơn,” Hê-bơ-rơ 4:12. “Lời của Đức Chúa Trời sắc hơn, mạnh hơn gươm hai lưỡi, xem xét tư tưởng và ý định trong lòng.” Hiểu không? Đi vào trong tận trong tâm trí, và kéo ra, và phân biệt. *Phân biệt* là gì? “Làm cho biết, tỏ bày ra.” Và đó là những gì Lời Đức Chúa Trời thực hiện.

Ngày nay chúng ta nói, “Giáo hội Công giáo là Lời của Đức Chúa Trời; Báp-tít, Giám Lý, Ngũ Tuần, đền tạm cũng vậy.” Điều đó sai. Lời là sự khai thị; Đức Chúa Trời, được khai thị bằng Lời.

⁶⁷ Không, chúng ta không thể có được...có được tính liên tục nào giữa các chuyên viên y khoa, các nhà khoa học, những người khác nhau.

Giá như Einstein có được sự áp dụng thuộc linh đó, như ông đã có—sự áp dụng thuộc thể, khi ông nghiên cứu luật về sự sáng và vân vân, thì ông đã có thể bảo cho chúng ta điều gì đó. Khi tôi nghe thông điệp của ông về trung tâm vĩ đại đó nơi nào đó trên các tầng trời, rằng, “Đã từng tiếp xúc với trung tâm đó, bạn có thể tạo ra những trái đất, làm bất cứ điều gì, và quyền năng sẽ không giới hạn.” Hiểu không? Ông đã thấy điều đó.

⁶⁸ Anh em thấy những túi nhỏ này đi qua không trung, họ gọi là những “những đĩa bay,” đại loại như vậy. Nhiều người cũng...Điều đó, ồ, tốt hơn chúng ta nên để mặc nó. “Nghe tất cả những người này bị mất tích không?” anh em nói. Đừng nghe họ; họ đang đứng tại đó, và họ không ở đó.

Đó là cách mà Sự Cát lên sẽ xảy ra. Một trong họ sẽ rơi ngay xuống, và thân thể thuộc về đất này sẽ mặc lấy một thân thể thuộc về trời. Và họ sẽ bị...chôn giấu, để lại tóc, hay xương; nó sẽ được biến hoá trong chốc lát, rơi ngay ra ngoài không gian và đi về Nhà đó. Chúng ta thấy tất cả điều này sẽ diễn ra bây giờ, và—và Lâu Năm Góc đang tự hỏi về những ánh sáng này, những ánh sáng bí mật, và mọi thứ họ thấy trên—trên trời. Anh chị em thấy họ đã có một bài đăng trên báo tại Jeffersonville ở đây tuần này, và vân vân, “một ánh sáng bí ẩn.” Vậy, ồ, họ không biết đó là cái gì. Nhưng hồi con cái bé mọn, hãy lắng nghe, Nó sẽ nhắc anh em lên, một trong những ngày này. Hiểu không? Hiểu không? Đừng lo lắng.

Nên nhớ, Chúa Jêsus phán, “Nhu việc đã xảy ra trong thời Sô đôm.”

⁶⁹ Điều gì đã xảy ra ngay trước khi thiêu hủy Sô đôm? Đức Chúa Trời đã giáng xuống với một vài Thiên sứ, và Họ đã điều tra trước khi phán xét. Phán, “Ta đã nghe tiếng kêu la, rằng nó quá tội lỗi, tội lỗi quá lớn, vì vậy Ta giáng xuống để tìm hiểu xem nó là sự thật hay không.” Đúng không? Hãy xem Đáng quan trọng nhất đó mà đã ở lại với Áp-ra-ham, có thể phân biệt những ý tưởng trong lòng của Sa-ra, ở đằng sau Ngài.

Bây giờ, anh em nhìn chung quanh một chút và để ý, đây, hãy quan sát Nó đang làm gì, ngày hôm nay cũng giống vậy. Đó là sự điều tra trước khi phán xét.

Tại sao, sau ít lâu, Hội thánh, khi Nó có thể ở lại trong nơi đó, và mỗi hạt giống được mang đến chỗ của nó, chúng sẽ chết. Họ sẽ không biết điều gì đã xảy ra với họ. Người ta sẽ đi một đường. Anh em hiểu không? Một người sẽ đi tới nhà mục sư, còn người thì sẽ ở *đấy*, hay dưới *đó*, và, trước tiên anh em biết, họ không có ở đó. Vì Hê-nóc là hình bóng, “Đức Chúa Trời đã đem ông đi, và không tìm thấy ông.” Đi xuống để điều tra! Sự liên tục, cách mà sự chuyển dịch Hê-nóc, là một hình bóng về dân Y-sơ-ra-ên được đưa vào tàu...

⁷⁰ Quá hoàn hảo, Lời Chúa quá hoàn hảo, thậm chí Cựu và Tân Ước, là hai nửa hợp thành một. Đúng vậy. Cựu Ước là một nửa của Nó, và Tân Ước là một nửa của Nó; đặt Nó lại với nhau, anh em có sự Khải thị toàn bộ của Chúa Jêsus Christ. Đó là các vị tiên tri đang nói, còn ở đây Ngài ở trong Con người; đây, hai nửa thành một. Bây giờ chúng ta không muốn mất quá nhiều...

⁷¹ Vậy thì, hãy nhớ, Cựu Ước không đầy đủ nếu không có Tân ước. Và Tân ước không thể đầy đủ nếu không có Cựu ước. Đó là lý do tôi đã nói hai nửa, hợp một. Vì, các vị tiên tri đã nói, “Ngài sẽ ở đây! Ngài sẽ ở đây! Ngài sẽ ở đây; họ sẽ làm *điều này* với Ngài. Họ sẽ làm *điều này* với Ngài!” Và Ngài đây này. “Ngài đã ở đây! Ngài đã ở đây, và họ đã làm *điều này* với Ngài, và họ đã làm *điều này* với Ngài.” Tôi vừa giảng về điều đó cách đây một vài đêm.

⁷² Vậy thì, để học hỏi lời Kinh thánh, Phao-lô đã bảo Ti-mô-thê, “Hãy học hỏi Lời, lấy lòng ngay thẳng giảng dạy Lời của Đức Chúa Trời, là Lẽ Thật.”

Có ba điều phải làm trong Kinh thánh. Trong việc dùng Lời Chúa, có ba điều mà anh em không được làm. Bây giờ chúng ta hãy nghiên cứu những điều đó trong mười phút kế tiếp; ba điều mà anh em không được làm. Và hết thầy trong ngoài xứ, bắt kể anh em ở đâu, khắp đất nước, tin chắc ghi những điều này trong tâm trí mình nếu anh em không có bút chì.

Anh em không được làm những điều này. Chúng ta nói cho anh em biết luôn mọi lúc cách anh em phải làm thế nào, bây giờ tôi sẽ bảo cho anh em những gì anh em không được làm.

⁷³ Vậy thì, anh em không được *diễn giải sai* Lời. Anh em nói, “Ồ, tôi tin Nó có nghĩa *thế này*.” Nó có nghĩa đúng những gì Nó nói. Nó không cần người thông dịch. Và anh em không được đặt *không đúng chỗ* Lời. Và anh em không được đặt *sai vị trí* Lời. Và nếu chúng ta làm một trong những điều này, nó đưa cả Kinh thánh vào trong một sự hỗn loạn và trong một sự hoang mang.

⁷⁴ Để ý. Diễn dịch sai lạc Chúa Jêsus, trong hình thức của Đức Chúa Trời trong một người, anh em sẽ làm cho Ngài—anh em sẽ làm cho Ngài thành một Đức Chúa Trời trong ba. Diễn giải sai lạc Chúa Jêsus Christ là Lời, anh em sẽ làm cho Ngài là một Đức Chúa Trời trong ba, hay anh em sẽ làm cho Ngài là Ngôi thứ hai trong một bản tánh Đức Chúa Trời. Và làm thế, anh em sẽ làm lộn xộn toàn bộ Kinh thánh. Anh em sẽ chẳng bao giờ đi tới đâu cả. Vì vậy Lời không được diễn dịch sai lạc.

⁷⁵ Và nếu anh em nói rằng một điều nào đó, anh em đặt sự giải thích vào Nó, và áp dụng Nó cho một thời khác; hay Nó được áp dụng cho một thời khác, anh em cũng làm một sự diễn giải sai.

⁷⁶ Nếu người nào diễn dịch sai lạc Chúa Jêsus Christ trong Kinh thánh, về không phải là Chính Đức Chúa Trời, làm cho Ngài thành Ngôi thứ hai, hay một Đức Chúa Trời trong ba, điều này sẽ làm đảo lộn mọi Lời trong toàn bộ Kinh thánh. Nó sẽ vi phạm điều răn đầu tiên, “Trước mặt Ta người chớ có các thần khác.” Đúng. Nó sẽ làm cho cả dòng dõi Cơ-đốc thành một đám người thờ phượng ngoại giáo tôn thờ ba thần khác nhau. Thấy một loại Kinh thánh gì anh em sẽ có không? Rồi nó sẽ khiến cho chúng ta trở thành những gì mà người Do-thái nói chúng ta. Nói, “Một thần nào trong các thần đó là Đức Chúa Trời của anh?” Hiểu không? Vì vậy, anh em thấy, anh em không thể...Anh em không được diễn dịch sai lạc Kinh thánh.

Vì, Chính Chúa Jêsus là sự thông giải của Kinh thánh, vì Ngài đã bày tỏ trong thời đại mà phần của Thân Ngài đang được bày tỏ. Nếu nó là một thời đại bàn tay, nó phải là một bàn tay; nó không thể là một thời đại cái đầu. Nếu nó là thời đại tiếng nói, ồ, thế thì, nó không thể là một thời đại bàn chân. Hiểu không? Và bây giờ chúng ta ở thời đại mắt. Và vậy thì thời kế tiếp, là Chính Ngài, đến. Sự nhìn thấy; tiên tri!

⁷⁷ Anh em thấy, trải qua thời đại khác, chúng ta đã bắt đầu ra khỏi nền tảng, từ thời đại hội thánh đầu tiên; khi Hạt giống đi vào trong đất, Hạt giống trồn vụn. Rồi nó đi ra qua chân, Luther; rồi đến trở lại sau đó qua

Wesley; rồi vào với những người Ngũ Tuần, nói các thứ tiếng, môi miệng, anh em thấy đấy; bây giờ nó nằm trong mắt, tiên tri, trong Ma-la-chi 4, và vân vân. Và bây giờ không còn điều gì khác để lại cho nó để đến ngoài Chính Ngài bước vào trong đó, vì đó là sự việc cuối cùng ở đó.

Kế tiếp là sự thông minh, và chúng ta không có sự thông minh riêng của mình; nó là của Ngài. Chúng ta không có tầm nhìn của riêng mình. Làm thế nào một người có thể thấy trước những điều đó? Người ấy không thể làm điều đó. Đó là Chính Đức Chúa Trời. Thấy đấy, nó—nó đang trở thành một nơi. Và Ngài cai trị thân thể suốt đường, rồi Thân thể trọn vẹn của Đáng Christ được khai thị trong hình thức của một Nàng Dâu đã được lấy ra khỏi hồng Ngài, giống như A-đam đã làm từ lúc ban đầu... đúng hơn là, giống như A-đam đã có, lúc ban đầu.

⁷⁸ Vâng, “thần,” điều này sẽ đặt toàn bộ Kinh thánh ở trong một sự lộn xộn, phạm điều răn thứ nhất, và tạo nên một thần, một thần ngoại giáo trong ba thần. Nó sẽ thực sự—nó sẽ thật sự phá hỏng toàn bộ bức tranh về Kinh thánh. Vì vậy anh em không được diễn giải sai Kinh thánh. Vậy thì, đó chỉ là một điều.

⁷⁹ Khi, mỗi Lời trong Kinh thánh có sự áp dụng giống nhau, anh em phải đặt Lời trong chỗ của Nó. Và đặt sai chỗ Nó, anh em có thể làm cho Ngài là Đức Chúa Trời trong một thời đại, và—và thời đại kế tiếp anh em sẽ làm cho Ngài thành lịch sử, đặt sai chỗ Nó. Vậy anh em không được đặt sai chỗ lời Kinh thánh. Ngài là Đức Chúa Trời mọi lúc. Nếu anh em làm cho Ngài hôm nay là Đức Chúa Trời của lịch sử, thì quay trở lại nơi xa kia là gì, và Ngài không phải giống như vậy ngày nay, anh em định làm gì với Hê-bơ-rơ 13:8? Đấy, “Ngài hôm qua, ngày nay và đời đời không hề thay đổi.”

⁸⁰ Bây giờ, vậy hãy xem điều này sẽ làm gì, và những gì nó đã làm. Nó đã làm điều đó rồi, làm cho Ngài phủ nhận Lời của Chính Ngài, đặt sai chỗ những lời Kinh thánh.

⁸¹ Đặt sai vị trí lời Kinh thánh, anh em có thể đặt thân thể của Ngài với nhau sai trật, chân sẽ ở đầu, hay đại loại như thế. Thật giống như là một... Nói cách khác, anh em có thể có Chúa Jêsus giảng dạy sứ điệp của Môi-se. Anh em có thể có... hay thậm chí Wesley giảng dạy thời đại của Luther. Anh em có thể có bây giờ, thời đại của chúng ta, giảng dạy Ngũ tuần, sứ điệp Ngũ tuần. Anh em thấy Nó sẽ ở trong một mớ lộn xộn gì? Ngũ tuần đã cho thấy nét đặc trưng của nó. Luther đã cho thấy sắc thái của mình, đi ra để vào hệ phái. Nó chết ngay tại đó. Thời đại đánh vào; nó chết ở đó.

⁸² Để ý, ngay khi nó được lập thành tổ chức, nó đã chết. Bây giờ, thử xem điều đó có đúng không. Nhìn lại suốt những trang lịch sử. Mỗi lần nó

lập thành tổ chức, nó chết ngay tại đó; không bao giờ có gì nữa với nó. Nó trở thành một—một người tôn thờ thần của thế gian này, và đi vào những hệ thống tổ chức, các tổ chức, và các hệ phái, và những ảo tưởng. Một nhóm người trẻ hiện đại tự xưng là Cơ đốc nhân nhưng thuộc về thế gian vào trong đó và đưa ra những điều phản đối của riêng họ vào trong đó, hay đúng hơn là, tiêm chích những ý riêng của họ, vào nó. Rồi điều gì đã xảy ra? Nó trở nên một mớ lộn xộn. Đi đến đứng đầu trong thần của thế gian này, nơi họ sẽ tôn chính Sa-tan lên ngôi, mà lại nghĩ rằng họ đang có một lãnh tụ thế giới vĩ đại để mang đến cho họ sự hòa bình.

⁸³ Tôi đã nói với các anh em ngày nọ, tôi sẽ nói điều đó lần nữa, rằng ngay cả chính nền văn minh ngày nay là hoàn toàn trái ngược với Đức Chúa Trời. Nền văn minh đi ngược lại với Đức Chúa Trời. Nền giáo dục cách xa Ngài một triệu dặm; khoa học cách xa Ngài một triệu dặm. Khoa học và giáo dục đang cố bác bỏ Đức Chúa Trời, đây, qua các thần học viện và các trường học, các phòng khoa học, và đại loại như vậy. Họ đã có sự chấn động của họ.

Còn về khái tượng đêm nọ, về một người đàn ông khi ông la lớn với những người khoa học đó tuôn ra ở đó thứ giống như thế thì sao? Họ chỉ quay lại và nhìn lên, rồi tiếp tục. Sẽ còn có một lần nổi tiếp nữa.

⁸⁴ Để ý, ồ, ba điều cần phải làm này phải có. Vì rằng, anh em không thể... Chúa Jésus đã không đến để rao giảng sứ điệp của Nô-ê. Ngài không đến để rao giảng sứ điệp của Môi-se. Hay, Môi-se không đến giảng... Đây, đừng đặt sai vị trí Kinh thánh. Nó phải là đúng thì giờ. Vậy thì, anh em không thể áp dụng... Khi con người vĩ đại đó, John Wesley, xuất hiện, hay là...

Con người vĩ đại, Luther, khi Luther xuất hiện với sứ điệp của ông về sự xưng công bình. Vậy thì khi đó là một... Luther là một người vĩ đại. Ông đã kêu gọi hội thánh ra khỏi sự tối tăm, và ông đặt sự xưng công bình bởi đức tin. Khi ông làm điều đó, họ đã xây nên một tổ chức trên chóp của nó, và nó đã chết. Sự Sống đi lại, giống như nó ở trong một thân lúa mì, đi ngay vào trong thời đại Wesley, để thành tua. Từ trong Luther xuất hiện những chiếc lá, mà đã chết với nó, là Zwingli, và Calvin, và tất cả những người còn lại ra từ cuộc cải chánh vĩ đại đó.

⁸⁵ Rồi đến Wesley, một thời đại khác nở ra thành tua. Wesley, và Atterbury, và tất cả những người đó, và—và John và em trai của ông, và tất cả họ, những người vĩ đại của Đức Chúa Trời với một sứ điệp, chỉ quét ngang qua đất nước. Họ đã tổ chức nó; nó chết.

Rồi nó đi ra trông thật chính xác giống như nó sẽ sinh ra hạt lúc này, và, đi đến chỗ tìm thấy, nó là một vỏ trấu, Ngũ Tuần.

Nhưng trở lại đằng sau tất cả điều đó, có một chồi nhỏ.

Và anh em lưu ý, thường thường... Tôi nghĩ, khoảng ba hay bốn năm sau khi Luther đã trên cánh đồng truyền giáo, rằng giáo hội Luther đã được tổ chức. Chỉ một thời gian ngắn sau khi Wesley ở trên công trường truyền giáo, nó đã được tổ chức.

⁸⁶ Tại Tucson, chúng ta đã có một—một chương trình về cách làm thế nào mà giáo hội Wesley, hay giáo hội Giám Lý, hình thành. Và khi họ đến nước Mỹ ở đây, nhiều người trong họ đã trở lại và nói họ đã thiết lập một—một hiến chương hay đại loại như vậy, từ nước Anh, để mang qua đây, và nó đã diễn ra tất cả như một tuồng kịch thế nào. Tôi đã thấy ngay sau đó điều gì xảy ra. Nó chết tại đó.

⁸⁷ Ô, từ trong đó ra phong trào Ngũ Tuần, những người la lớn xưa trong thời cách đây đã lâu, có được ân tứ nói tiếng lạ, và bắt đầu với việc nói tiếng lạ. Rồi họ đặt tên cho nó là, “chứng cứ của Đức Thánh Linh.” Rồi họ lập thành tổ chức. Một người nói anh ta sẽ làm *điều này*, rồi người khác *điều kia*, và họ có những vấn đề tranh cãi. Nó đã làm gì? Mỗi một chiếc lá cứ lộ ra, giống như nó đã từng làm trong cuống và giống như nó đã làm trên tua. Họ có một ngôi, hai ngôi, ba ngôi, và hội thánh của Đức Chúa Trời, và tất cả những điều khác này; cứ lộ ra, lộ ra, lộ ra.

Nhưng bây giờ, theo tự nhiên, mà là một ví dụ hoàn hảo, anh em sẽ không bao giờ có gì để phát triển Nó ra từ đó.

⁸⁸ Một gia đình, của những người bạn của tôi dưới Kentucky, vừa có một đứa—đứa con mới sanh ngày nọ, và người mẹ phải dậy khi họ nấu bữa ăn tối cho chúng tôi. Và chị ấy giúp một chị khác nấu ăn tối cho một nhóm người đi săn chúng tôi. Vì vậy đứa bé bắt đầu khóc, và tôi đang nói chuyện. Tôi nghĩ người mẹ cảm thấy bối rối một chút, vì vậy chị chạy và ẵm con, và—và bắt đầu cho—cho nó bú. Tôi nói, “Anh biết đấy, điều đó thật tự nhiên.” Hiểu không? Vậy thì, anh em không thể...

Người ta chưa hề tìm được cách nào tốt hơn cho một đứa bé để có được những gì nó muốn hơn là phải khóc để đòi. Đây, anh em có thể cho nó một—một quyển sách đạo đức, rồi ngồi xuống đây và nói, “Ba muốn dạy cho con thần học, con trai à. Nào, con đừng có đi la cà quanh đây giống như những đứa trẻ khác; con thì khác. Bây giờ, khi con muốn được cho ăn, con cứ rung chiếc chuông nhỏ ở đây.” Thật không thể thực hiện. Không, nó thật sự không có tác dụng.

⁸⁹ Vì vậy, khi anh em quan sát thiên nhiên, bây giờ chúng ta thấy mỗi thời đại ở đâu, và đã được phác thảo nó ra hoàn toàn để chúng ta sống trong thời sau rốt này. Vô trấu đã bị tróc khỏi. Và chúng ta đã có mười

lăm năm, gần hai mươi năm lúc này, những năm, của Sứ điệp lan tràn qua từ nước này đến nước kia, và sáng nay được nổi máy khắp đất nước này, đây, và không có tổ chức nào hết. Nó không thể lập thành tổ chức. Không có điều gì từng có giống như nó, hay sẽ có như thế sau này. Hiểu không?

Điều—điều mà quan trọng đối với Sứ điệp ngày hôm nay, là, những người mà nhận lấy Nó vào trong lòng mình phải nằm trong Sự Hiện diện của Con, để được trưởng thành. Hiểu không? Anh em có thể nhận lấy Sứ điệp, và rồi để cho Con nung cho hết sự non nớt của anh em, đây, làm cho anh em trở thành những Cơ-đốc nhân trưởng thành. Anh em hiểu ý tôi muốn nói gì không? Chúa sẽ đến chẳng bao lâu nữa, để tiếp nhận Hội thánh của Ngài, và chúng ta phải thuộc loại Cơ-đốc nhân đó để Ngài tiếp nhận. Lúa—lúa mì phải chín. Đúng thế.

⁹⁰ Ba điều cần phải làm này phải có. Không được diễn giải sai, hay xử lý sai Lời, thông giải sai Nó, hay đặt...đặt Nó sai chỗ. Lời phải được giữ một cách chính xác theo cách mà Đức Chúa Trời đã phán.

Đối với thế gian, Nó là một Sách mâu nhiệm. Nhiều người tin Nó chỉ là một Sách huyền bí. Có lần tôi đang nói chuyện với một người rất nổi tiếng trong thành phố ở đây, mà giữ một chức vụ lớn trong Cơ-đốc giáo, ông nói, “Tôi đã cố gắng đọc Sách Khải huyền đêm nọ.” Nói, “Giăng hẳn ăn nhầm phải một miếng ớt hiểm lớn và đã có một con ác mộng.” Xem đây, một Sách về sự mâu nhiệm mà nói như vậy đây.

⁹¹ Nhưng, trong khi đối với người tin thật, thì Nó là sự khải thị của Đức Chúa Trời được bày tỏ trong thời đại chúng ta đang sống. Ngài phán, “Những Lời của Ta là Thần linh và Sự sống.” Chúa Jêsus đã phán điều đó. Một lần nữa, “Lời là một Hạt giống mà một người gieo giống đã gieo.” Chúng ta biết rằng điều đó đúng. Đó là Đức Chúa Trời trong hình thức Lời, và chỉ có thể được thông giải bởi chính Ngài.

Tâm trí con người không có khả năng giải thích tâm trí của Đức Chúa Trời. Làm thế nào đầu óc bé—nhỏ hạn hẹp có thể giải nghĩa Tâm trí vô hạn, khi mà chúng ta thậm chí không thể giải thích trí óc của nhau?

⁹² Và anh em để ý, Ngài là Đấng duy nhất có thể thông giải Nó, và Ngài thông giải Nó cho những ai Ngài muốn. Nó không nói, “Những người thời xưa, khi họ sải bước khắp đất nhiều lần và nhiều cách.” “Đức Chúa Trời, trong nhiều lần và nhiều cách khác nhau đã bày tỏ chính Ngài cho các tiên tri của Ngài.” Hiểu không?

⁹³ Và, để ý, “Với những ai mà Ngài sẽ bày tỏ Nó.” Và Ngài đã có ý định thật hay đến nỗi Ngài có thể giấu chính Ngài trong Kinh thánh, với nhà thần học thông minh nhất.Ồ, chao ôi! Ngài có thể thật sự giấu chính Ngài,

ở ngay tại đó trong Kinh thánh, còn anh em cứ nhìn suốt ngày mà không hề thấy được nó; nhìn suốt một đời, mà không hề thấy nó. Ngài có thể giấu kín chính Ngài, ngồi ngay tại đó.

⁹⁴ Bây giờ, mọi nơi, làm ơn, hãy để điều đó dằm thắm vào. Rằng, Đức Chúa Trời, ở trong Lời, có thể giấu chính Ngài như thế ở trong Lời, đến nỗi không một nhà thần học nào hay một trường nào trong thế gian có thể từng tìm thấy Ngài, và tuy nhiên Ngài đang ngự ngay tại đó.

Anh em nói, “Có đúng vậy không, Anh Branham?”

Thế còn người Pha-ri-si và Sa-đu-sê thì sao? Còn trong mỗi thời đại thì thế nào? Ngài đã làm điều đó. Chắc chắn vậy. Ngài đã làm vậy trong mọi thời đại. Bây giờ chúng ta có thể kiểm tra lại điều đó. Chúng ta hãy nghĩ về thời Nô-ê; thời đại thông minh, trí tuệ, Ngài đã giấu chính Ngài trong Lời hứa của Ngài như thế nào. Trong thời Môi-se, Ngài đã giấu chính Ngài như thế nào. Trong thời Ê-li, Ngài đã giấu chính Ngài như thế nào. Trong thời Chúa Jê-sus, Ngài đã giấu chính Ngài như thế nào. “Ngài đã ở trong thế gian, và thế gian được làm nên bởi Ngài, và thế gian không biết Ngài. Ngài đã đến với dân của Chính Ngài; song Chính dân Ngài không nhận lấy Ngài.” Hiểu không?

⁹⁵ Ngài đã giấu chính Ngài khỏi người thông minh, trí tuệ nhất trên trái đất. Anh em nói, “Ồ, đây là Tiên sĩ Cha Thánh *A hay B gì đó*.” Tôi không quan tâm ông ta là ai, Đức Chúa Trời đã giấu chính Ngài khỏi ông ta; và sẽ khai thị điều đó cho những con trẻ muốn học hỏi, đây, những con trẻ của Đức Chúa Trời, hạt giống đã được định trước.

⁹⁶ Hãy suy nghĩ. Đức Chúa Trời Toàn năng, ngự trong Lời của Chính Ngài, đã làm mù những người khôn ngoan, có học vấn của thời hiện tại này, và họ không thấy điều đó. Họ nghĩ đó chỉ là một nhóm cuồng tín. Hãy nhìn Ngài đang đứng đó giấu mình, với những người Ngũ Tuần, Báp-tít, Giám Lý, Trưởng Lão. Khải thị chính Ngài ra một cách công khai, và tỏ ra mọi điều, thậm chí đưa nó lên báo chí, và những việc như thế, tuy nhiên họ không thấy nó.Ồ, Đức Chúa Trời của chúng ta, thật vĩ đại, đang bày tỏ chính Ngài cho những ai Ngài muốn.

⁹⁷ “Ồ,” anh em nói, “Anh Jones hay Anh *A hoặc B gì đó*, anh ấy là—anh ấy là một người vĩ đại. Anh ấy sẽ thấy Điều đó.”Ồ, không. Ngài khai thị Nó cho những ai Ngài muốn. Anh em nói, “Vợ tôi không thấy Lời, mà nàng là một phụ nữ Cơ-đốc.” Ngài khai thị chính Ngài cho những ai Ngài muốn. “Ồ, mục sư của tôi là người tuyệt vời.” Đúng vậy, nhưng Ngài khai thị chính Ngài cho người nào Ngài muốn. Bây giờ, hãy kiểm tra bằng những gì đã được khai thị, với những gì đang xảy ra, rồi anh em sẽ...anh em có thể hoàn toàn hiểu được.

98 Vậy thì chúng ta để ý, điều đó làm cho Nó thành một Sách của Đức Chúa Trời mà không phải là quyển sách của con người. Nếu Nó là của con người...Nào chúng ta hãy xem cách Nó diễn tả chính Nó như thế nào. Nhìn xem cách Nó phơi bày tội lỗi của những người đã chép Nó, chú ý, những người mà—mà đã sống trong thời của Nó.

Áp-ra-ham, chẳng hạn, ông được gọi là “tổ phụ của những người có đức tin.” Để ý cách mà...Anh em nghĩ Áp-ra-ham sẽ viết Sách này về chính ông, về sự hèn nhát của chính ông không? Anh em nghĩ thế nào ông sẽ chép rằng ông đã nói dối với vua sáng hôm đó, và nói rằng đó là em gái ông, trong khi đó là vợ ông không? Sẽ viết về những việc làm hèn nhát mà ông đã làm không? Chắc chắn, ông sẽ không bao giờ làm thế.

99 Còn về Gia-cốp trong sự lừa dối của ông thì sao? Gia-cốp đã là một kẻ lừa dối hèn hạ. Liệu một—một—một người, một bản viết Hê-bơ-rơ về người anh em Hê-bơ-rơ của ông, rằng ở trong ông mà cả dân Y-sơ-ra-ên được gọi, ông dám viết sự lừa dối của chính tổ phụ của cả dân tộc không? Từ Gia-cốp, mà ra các tổ phụ; từ các tổ phụ, mà ra các chi phái. Và vàng đá nền tảng của tất cả điều đó, Kinh thánh phơi bày ông như một kẻ lừa dối. Đúng thế không? Quý vị nghĩ người ta sẽ viết điều đó không? Không, thưa quý vị.

100 Còn về một người viết về vị vua vĩ đại nhất họ đã từng có trên đất, vị vua được tôn lên làm vua; Đa-vít, trong tội tà dâm của người thì thế nào? Liệu những người Do-thái đó từng viết về vị vua đáng kính nhất của họ là người phạm tội tà dâm không?

Ồ, chúng ta có lịch sử, giống như, “George Washington không hề nói dối,” và những việc giống như thế. Chúng ta nói, gọi điều đó là lịch sử.

Nhưng đây là một người, một Kinh thánh mà gọi Đa-vít là một “kẻ phạm tội tà dâm,” mà ông đã có. Vua của Y-sơ-ra-ên, một kẻ phạm tội tà dâm mà là con...Chúa Jê-sus được gọi là Con của vua Đa-vít. Chính Hòn Đá Đỉnh đó; mà cha Ngài, theo xác thịt, là kẻ phạm tội tà dâm. Người Do-thái chắc hẳn không bao giờ viết một Sách như thế. Con người sẽ viết điều này về chính mình không? Chắc chắn không.

101 Dân tộc tự hào Y-sơ-ra-ên đó như thế nào? Anh em biết họ đã tự hào như thế nào. Dân tộc tự hào Y-sơ-ra-ên, đã hành động và viết về sự thờ hình tượng của họ, viết về sự nổi loạn của họ chống lại Đức Chúa Trời của họ, viết chống lại những điều dơ dáy, ô uế mà họ đã từng làm, và viết ra trong một quyển sách sao? Chắc chắn họ hẳn che giấu điều đó. Họ chỉ tỏ cho thấy những điều tốt đẹp. Nhưng, Kinh thánh này, nói cho biết điều gì đúng và điều gì sai. Nó là, ai cũng biết rằng người Do-thái sẽ không hề

viết một quyển Sách như thế, về sự ô uế của chính họ, sự thờ hình tượng, sự thất bại, và mọi việc họ đã làm. Họ chắc hẳn không bao giờ viết điều đó. Ô, không.

Thế thì, Ai đã viết Nó? Kinh thánh nói, trong Hê-bơ-rơ 1:1, “Đời xưa Đức Chúa Trời, đã nhiều lần nhiều cách phán cùng tổ phụ chúng ta qua các đấng tiên tri.” Thế thì, không phải là các đấng tiên tri, không phải con người xác thịt hay chết. “Đức Chúa Trời!” Không phải “các đấng tiên tri nhiều lần.” Nhưng, “Đức Chúa Trời, nhiều lần, nhiều cách đã phán dạy cùng tổ phụ qua các đấng tiên tri.”

Tôi đã chép ra một câu Kinh thánh ở đây. Tôi không biết Nó là gì; tôi không thể nhắc đến Nó. Thường thường, khi tham khảo những điều này, tôi nhìn vào một câu Kinh thánh. Tôi sẽ tìm câu Kinh thánh trong một phút, xin quý vị tha lỗi cho tôi. Đó là Ti-mô-thê Nhi chương 3:16. Tôi—tôi—tôi nghĩ mình nhớ thế, nhưng xin lỗi. Tôi sẽ chỉ dừng lại một phút để tìm ra nó là gì.

¹⁰² “Đời xưa Đức Chúa Trời, đã nhiều lần nhiều cách phán cùng tổ phụ chúng ta qua các tiên tri.”

Bây giờ Ti-mô-thê Nhi chương 3, 3:16. Chúng ta hãy xem nó nói gì trong chương 3:16.

Cả Kinh thánh (đúng thế) đều là bởi sự soi dẫn của (Các đấng tiên tri chẳng? Không)...sự soi dẫn của (Gi?) Đức Chúa Trời, và có ích cho sự dạy dỗ, và bẻ trách, và sửa trị, và dạy người trong sự công bình:

Hầu cho người thuộc về Đức Chúa Trời có thể đứng trọn vẹn, được trang bị đầy đủ để làm mọi việc lành.

¹⁰³ Đúng vậy, thế thì, cả Kinh thánh được viết bởi sự hà hơi. Chúa Jêsus, khi còn trên đất này, đã phán rằng trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ngài sẽ không qua đi. Ngài phán tất cả Kinh thánh phải được ứng nghiệm. Vì vậy, Sách này không phải là một quyển sách của con người viết. Nó là Sách do Đức Chúa Trời viết.

¹⁰⁴ Vậy thì, chúng ta biết Đức Chúa Trời bởi sự định trước đã chọn Hội thánh Ngài, nơi chốn của Ngài, các tiên tri của Ngài, và tất cả về điều đó. Bởi sự biết trước, Ngài đã định trước tiên tri của Ngài. Và khi thời đại đến, Ngài cho tiên tri của Ngài đến cùng lúc, và hà hơi cho người như Ngài chép trong Kinh thánh bởi người. Vậy thì, Đức Chúa Trời chỉ sử dụng tiên tri để viết Kinh thánh, vì đó là cách của Ngài làm điều đó. Vì vậy, hãy xem, nó không phải là lời... Vậy nên, đây, Nó là Lời của Đức Chúa Trời, và không phải lời của con người.

¹⁰⁵ Đức Chúa Trời là một Người. Đức Chúa Trời có thể phán. Đức Chúa Trời có thể nói chuyện. Đức Chúa Trời có thể viết. Ngài không phải làm điều đó theo cách ấy, nhưng đó là cách Ngài—Ngài đã chọn để làm. Vậy thì anh em nói, “Đức Chúa Trời đã viết bằng ngón tay Ngài, ngón tay uy nghiêm của Chính Ngài, mười điều răn. Vậy Đức Chúa Trời có thể viết, chính Ngài, nếu Ngài muốn.” Hiểu không? Nhưng Ngài—Ngài đã chọn viết Nó qua các tiên tri, đây. Bởi vì đó là những thuộc tính của Ngài, Lời Ngài, Ngài đã biểu lộ qua họ, làm tất cả một phần, hay một phần của Ngài. Hiểu không? Ngài có thể viết bằng ngón tay của Ngài. Ngài cũng đã lấy ngón tay Ngài và viết trên những bức tường của Ba-by-lôn, “Người đã bị cân trên cái cân và thấy kém thiếu.” Ngài đã viết bằng ngón tay của Chính Ngài.

¹⁰⁶ Đức Chúa Trời có thể nói chuyện. Anh em tin Đức Chúa Trời có thể nói chuyện không? Ngài đã trò chuyện với Môi-se trên núi, trong một bụi gai cháy. Anh em tin điều đó không? Vâng, thưa quý vị. Ngài đã nói chuyện với Giăng, trong hình dạng một chim bồ câu, (anh em tin điều đó không?) rằng, “Đây là Con yêu dấu của Ta trong Con Ta vui lòng ngự vào.” Ngài đã trò chuyện với người. Ngài đã phán với Chúa Jêsus trên Núi Hóá Hình, trước Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng. Ngài có thể nói chuyện. Ngài không phải là người câm. Đức Chúa Trời có thể nói chuyện. Vì thế Ngài đã phán với—với Chúa Jêsus trên Núi Hóá Hình. Và Ngài đã phán với Chúa Jêsus trước toàn thể đám đông dân sự; khi, dân sự nói đó là tiếng sấm, nhưng đó là Đức Chúa Trời đang nói cùng Chúa Jêsus. Và hầu như tất cả các sách Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca, và Giăng, là Chúa Jêsus phán. Ngài là Đức Chúa Trời. Vì thế, Đức Chúa Trời có thể trò chuyện.

¹⁰⁷ Lấy Chính ngón tay của Ngài và viết trên cát, ngày nọ. Ngài phán, Ngài rao giảng, Ngài nói tiên tri, bằng môi miệng của Chính Ngài, Đức Chúa Trời đã làm, khi Ngài trở nên xác thịt và ngự giữa chúng ta, “Đức Chúa Trời đã biểu lộ trong xác thịt.” Nếu Ngài có thể nói, viết, há Ngài chẳng có thể cũng nói cho những người khác điều gì để làm sao? Chắc chắn là có thể. Ngài có thể trò chuyện với họ, bằng tiếng của một con người. Ngài có thể viết và tỏ cho họ thấy điều gì để làm. Ngài đã làm điều đó.

Vì thế, “Đức Chúa Trời, nhiều lần nhiều cách đã phán với các tổ phụ qua các tiên tri.” Và Ngài đã phán, trên Bản Viết này, rằng, “Không một chấm hay một nét sẽ qua đi cho đến khi Nó được ứng nghiệm,” và rồi Nó được bày tỏ; thế thì Nó sẽ qua đi, vì Nó đã được bày tỏ. Nó không thể qua đi vậy, nhưng thật sự Chính Lời đã trở nên xác thịt. *Chấm* có nghĩa là “từ ngữ nhỏ.” *Nét* nghĩa là “dấu nhỏ.” Thậm chí không một dấu chấm câu, một từ ngữ, bất kỳ điều gì, sẽ từng sai trong Lời của Đức Chúa Trời. Nó

không thể sai, bởi vì Nó là Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời đã biểu hiện trong một hình hài của một con người xác thịt. Vì, đó là Chính Đức Chúa Trời trong hình thức thụ tín, hình thức tiên tri, được tỏ bày trong xác thịt.

Vậy thì, đó là lý do Chúa Jêsus có thể nói, “Những người đã nói với các ngươi, các ngươi gọi họ là ‘các thần,’ những người mà đã nói với các ngươi bằng Lời của Đức Chúa Trời,” nói, “và họ là các thần.” Những nhà tiên tri ấy khi họ được xúc dầu với Thánh Linh của Đức Chúa Trời, và đưa ra chính xác Lời Đức Chúa Trời, thì họ là các thần. Chính là Lời của Đức Chúa Trời đang phán qua họ. Và có thể...

¹⁰⁸ Họ chỉ có thể thông giải khi Tác Giả cho phép họ thông giải. Bây giờ nếu anh em muốn tìm thấy điều đó, đó là Phi-e-rơ Nhì chương 1:20 và 21. Được rồi. Bởi vì, đây, chỗ mà Đức Chúa Trời...“Không có người thông giải theo ý riêng.” Ngài làm sự thông giải của Chính Ngài.

Đức Chúa Trời phán và thông giải Lời, Chính Ngài, rồi khai thị nó cho người nào mà Ngài muốn, che giấu khỏi tất cả những người khác. Ngài không phải khai thị Lời cho ai trừ người nào Ngài muốn. Và Ngài không...Ngài, Ngài đã biểu lộ toàn bộ sự việc của Ngài trong Kinh thánh, do đó toàn bộ sự việc được tỏ cho biết rồi; thật đúng Ngài chỉ đang ngồi tại đó quan sát nó xảy ra. Thấy không? Không. Chỉ xem Thân được tạo nên và trở lại với Thân của Nó, với hình thức, Nàng Dâu của Ngài lần nữa. Đúng thế.

¹⁰⁹ Những tín đồ tin vào Lời, như Áp-ra-ham đã gọi những điều nghịch lại với Nó dường như là không có vậy.

¹¹⁰ Lời này, Nó cũng, phân biệt những bí mật của lòng, Hê-bơ-rơ 4:12. “Nó phân biệt những bí mật trong lòng.”

¹¹¹ Các đấng tiên tri không phải luôn luôn hiểu những gì họ đang viết hay những gì họ đang nói, nếu không thì họ hẳn ở trong sự khôn ngoan để nói, nếu họ có thể hiểu Nó. Hiểu không? Nhưng Kinh thánh nói, “Họ được Thánh Linh cảm động.” Được cảm động! Khi Thánh Linh cảm động anh em, anh em hành động. Con người...“Đức Chúa Trời, đã nhiều lần nhiều cách phán với các tiên tri mà được Thánh Linh cảm động.” Đó là lý do, mọi thời đại, những người được cho là thiêng liêng cầu vấn các tiên tri về các thời kỳ và những gì đã xảy ra.

Tác giả-tiên tri phải luôn luôn ở trong sự tương giao với Tác Giả. Hiểu không? Người đó phải liên tục sống trong Sự Hiện diện của Tác Giả, để biết Sách sẽ viết ra sao. Thấy không? Tác giả-tiên tri, người phải có cây bút sẵn sàng bất cứ lúc nào, luôn ở trong sự thông công với Tác Giả,

là Đức Chúa Trời, để viết xuống bất cứ điều gì Ngài phán phải viết. Hiểu không? Tò cho thấy loại đời sống gì người phải sống... một đời sống được biệt riêng ra khỏi hết thảy anh em mình.

¹¹² Vậy thì, đó là lý do đáng tiên tri luôn để tâm trí mình vào những gì Đức Chúa Trời đã phán; không phải điều gì con người nghĩ, điều gì thời đại nghĩ, những gì giáo hội nghĩ, những gì vương quốc nghĩ. Mà chính những gì Đức Chúa Trời nghĩ! Người chỉ biểu lộ những ý nghĩ của Đức Chúa Trời với Lời, vì một lời là một ý tưởng khi nó được diễn tả. Bây giờ anh em hiểu được điều đó lúc này chứ? Lời là ý tưởng được biểu lộ, cho nên nhà tiên tri chờ đợi những ý tưởng của Đức Chúa Trời. Và khi Đức Chúa Trời khai thị những ý tưởng của Ngài cho người, người diễn tả nó thành Lời, “LỜI CHÚA PHÁN VẬY.” Đây, không phải, “Ta là tiên tri, đã phán vậy.” Mà “LỜI CHÚA PHÁN VẬY!” Hiểu không? Đúng thế.

¹¹³ Đó là lý do họ đã không nhượng bộ các vương quốc và các thời đại giáo hội, mà, để làm như vậy trong thời của họ, là chịu hình phạt tử hình. Anh em đi thẳng đến trước một nhà vua và bảo ông, “LỜI CHÚA PHÁN VẬY, *điều này điều kia* sẽ xảy ra,” anh em chắc hẳn sẽ bị chém đầu. Giáo hội sẽ giết chết anh em ngay bây giờ vì làm điều đó. Nhưng những vị tiên tri này thì bạo dạn. Tại sao? Họ được Thánh Linh cảm động, đây, và, họ, đó là lý do họ trở nên dũng cảm. Và họ đã viết—Lời không thể sai lầm của Đức Chúa Trời.

¹¹⁴ Có nhiều người đã cố gắng giả mạo các đáng tiên tri, giống như những thầy tế lễ, hay vân vân. Và họ đã làm gì? Chỉ là mớ lộn xộn, chỉ thế thôi. Họ không thể làm được điều đó.

Vì, Đức Chúa Trời đã chọn người đó cho thời đại, và chọn Sứ điệp, thậm chí bản chất của con người ấy và những gì sẽ đi qua trong thời đại ấy, những gì Ngài có thể đặt lên, cách mà Ngài có thể, với bản tính của người nào đó, Ngài có thể làm mù mắt những người khác. Những lời mà người đó sẽ nói, cách người hành động, sẽ mù những người khác, và mở mắt những người khác. Hiểu không? Ngài đã trang phục cho người theo kiểu của người; bản chất, tham vọng, và mọi thứ đúng như cách mà người phải có, được chọn lựa thật hoàn hảo cho những người nào đó mà Ngài muốn kêu gọi cho thời đại nào đó.

Trong lúc, những người khác sẽ đứng nhìn người ấy, nói, “Ồ, tôi không thể. Có... Tôi—tôi không thể thấy.” Họ bị mù.

¹¹⁵ Chúa Jêsus đã đến cùng một cách ấy, ăn mặc, Đức Chúa Trời bắt từ mặc lấy xác thịt con người. Và vì Ngài được sinh ra trong một máng cỏ, trong một chuồng bò đầy phân, không chỗ để gói đầu Ngài; được sanh ra,

đường như là để, với một cái tên con hoang gán cho Ngài. Hiểu không? Tất cả những điều này mà Ngài đã chịu, và cách Ngài đến, làm con một người thợ mộc, cách mà Ngài đã không đến trường.

Hầu như, trong thế gian, sự khôn ngoan của thế gian này, Ngài không có gì liên quan với nó. Không một thứ nào trong nền văn minh, giáo dục, hay bất cứ điều gì khác của thế gian này, Ngài không có một liên quan gì với nó. Tại sao? Ngài là Đức Chúa Trời. Nó sẽ xung khắc. Nếu Ngài cố gắng đến một thần học viện nơi nào đó và học điều gì mà các giáo hội của thế gian này đang làm, những gì trong... Tại sao, điều đó thậm chí sẽ không... tại sao, nó thậm chí sẽ không... sẽ không phù hợp chút nào với sự hiểu biết của Ngài, vì Ngài là Đức Chúa Trời.

Vậy nên, sự giáo dục, nhà trường, các thần học viện, và các thứ, là hoàn toàn nghịch lại ý chỉ của Đức Chúa Trời. Cả hệ thống giáo dục là nghịch lại với Đức Chúa Trời. Mọi thứ dạy cách xa Đức Chúa Trời, luôn mọi lúc. Khi tôi nghe một người nói rằng người ấy là Tiến sĩ, Tiến sĩ Triết, Tiến sĩ Văn chương, điều đó chỉ làm cho người ấy cách xa Chúa hơn, đối với tôi. Hiểu không? Ông ta chỉ tự giáo dục mình để xa nhiều hơn những gì ông thực sự được kêu gọi để làm. Đúng thế.

Chú ý cách mà bây giờ họ được cảm động bởi Đức Thánh Linh.

¹¹⁶ Vậy thì, điều đó không có nghĩa rằng những người có học vấn không đạt đến. Hãy xem Phao-lô. Tôi đoán trong thời Phao-lô, không có ai khôn ngoan hơn ông, là Sau-lơ thành Tạt-sơ. Ông được giáo dục dưới Ga-ma-li-ên, một trong những giáo sư vĩ đại nhất của thời đó; một người Hê-bơ-rơ vĩ đại, nghiêm khắc, một người theo giáo phái Pha-ri-si. Và Phao-lô đã được dưỡng dục dưới người đó. Ông biết mọi tôn giáo Do-thái. Nhưng khi ông đến với hội thánh, ông nói, “Tôi không hề đến với anh em trong học vấn của loài người, và vân vân. Bởi vì, nếu anh em muốn, thì anh em sẽ tin cậy vào điều đó. Song tôi đến với anh em trong quyền năng và sự bày tỏ của Đức Thánh Linh, để đức tin của anh em sẽ ở trong Chúa.” Chính là chỗ đó. Hiểu không? Đúng thế.

¹¹⁷ Nhiều người đã cố gắng giả mạo những người này, nhưng họ đã làm tất cả mọi thứ lộn xộn giống như họ làm ngày hôm nay. Đã có một người dấy lên trước thời Chúa Jê-sus, dẫn lạc bốn trăm người. Và anh em biết Kinh thánh đã chép về những điều này như thế nào, cố gắng làm điều đó trước khi thời giờ đến. Và một số người trong họ cố gắng giả mạo Ngài, và họ là tất cả *người này*, *người nọ*, hay *người kia*. Và Ngài đã phán, “Trong những ngày sau rốt, họ sẽ dấy lên những Christ giả, trong những ngày sau rốt, và những tiên tri giả, và tỏ ra những dấu kỳ phép lạ.” Chúng

ta có tất cả điều đó. Hiểu không? Nhưng điều đó không che khuất được điều thật. Nó chỉ làm cho Điều thật chiếu sáng ra tốt hơn, bởi vì chúng ta có một Đấng Christ thật, không phải Christ giả.

118 Vậy thì, bây giờ, chúng ta nhận ra rằng Đức Chúa Trời đã sai các tiên tri của Ngài đến. Đó là cách Ngài đã mang Lời Ngài đến cho dân sự, qua môi miệng của những tiên tri của Ngài.

Và chú ý, anh em biết đấy, Môi-se đã nói, nếu anh em muốn đọc điều đó trong Xuất Ê-díp-tô chương 4, và từ câu thứ 10 đến câu 12. Môi-se nói Đức Chúa Trời phán với ông. Đức Chúa Trời phán với một người, môi đến tai. Và ông nói, “Tôi là người chậm nói,” Môi-se nói. “Tôi, tôi không đủ khả năng. Tôi—tôi không thể đi.”

119 Ngài phán, “Ai đã làm ra con người để nói, hay Ai đã làm cho người đó câm? Ai đã làm cho người thấy, hay Ai đã làm cho người nghe? Có phải Ta, là Chúa chăng?” Phán, “Ta sẽ ở cùng miệng người?” Hiểu không? Vậy...

120 Và Giê-rê-mi đã nói, nếu anh em muốn đọc điều đó trong Giê-rê-mi 1:6. Giê-rê-mi nói rằng, “Đức Chúa Trời đặt các lời trong miệng tôi.” Hiểu không? Ngài—Ngài đã trò chuyện, miệng tới tai, với một tiên tri; và nói qua tiên tri khác, người đó không có sự kiểm soát chút nào, và phán qua môi miệng người đó.

121 Ngài có những cách phán Lời Ngài ra, anh em biết đấy. Vâng, thưa quý vị. Vậy anh em thấy Kinh thánh là Lời của Đức Chúa trời, không phải lời con người.

Môi-se nói, “Chúa phán với tôi bằng một Tiếng, và tôi đã nghe Ngài. Tôi đã chép xuống những gì Ngài phán.”

122 Giê-rê-mi nói, “Tôi không thể nói gì cả. Và, điều trước tiên anh em biết, môi miệng tôi đang trò chuyện, và—và—và tôi đang viết.” Đức Chúa Trời đã phán qua môi miệng của ông, và nó ứng nghiệm.

Đa-ni-ên, Ê-sai, và vân vân, tất cả những tiên tri đó hầu như đều giống nhau.

123 Anh em biết, chỉ trong Cựu Ước, hơn hai ngàn lần các tiên tri đó đã nói LỜI CHÚA PHÁN VẬY. Vậy thì, nếu một người nói LỜI CHÚA PHÁN VẬY, không phải là người đó đang nói. Nếu người ấy nói, ông ta hẳn không phải là tiên tri, ông chắc hẳn là một kẻ giả hình, đấy, vì điều đó sẽ không (không bao giờ) xảy ra; một cơ hội trong mười triệu lần, thấy đó, họ có thể phỏng đoán nó. Nhưng nếu đó là LỜI CHÚA PHÁN VẬY, thì Chúa là Đức Chúa Trời đã phán điều đó.

Nếu tôi nói, “Orman Neville đã nói vậy”; người anh em của tôi nói, “Ông Mann nói vậy”; tôi có thể nói, “Anh Vayle nói vậy,” ra từ đây, hay một số trong các anh em đồng lao khác này, bất cứ người nào trong anh em; tôi đang nói những gì anh em đã nói. Nếu tôi trung thực, tôi đang nói đúng những gì anh em đã nói.

Còn những người này, là các tiên tri, đã nói, “Không phải là tôi. Tôi không có gì liên quan với điều đó, nhưng đó là LỜI CHÚA PHÁN VẬY.” Vì thế Kinh thánh là LỜI CHÚA PHÁN VẬY bởi các đấng tiên tri.

¹²⁴ Để ý, họ đã có Thánh Linh của Đấng Christ trên chính họ, và báo trước những biến cố sẽ xảy ra. Hãy nói về sự báo trước! Họ nói những gì sẽ xảy ra qua các thời đại, khi họ ngồi, đứng, nằm, bước đi với Thánh Linh của Đấng Christ trên họ, thật nhiều đến nỗi họ hành động giống Đấng Christ. Và các độc giả sẽ đọc nó và nghĩ rằng các tiên tri đang nói về chính họ.

Anh em nhớ hoạn quan khi ông đang đọc Ê-sai 53:1, về cách, mà, “Người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương, bởi sự sửa phạt Người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi Người chúng ta được lành bệnh” không? Hoạn quan hỏi Phi-líp, “Ai là người mà đấng tiên tri đang nói về, chính mình người hay ai khác?” Đây, tiên tri nói dường như là chính mình.

¹²⁵ Hãy nhìn Đa-vít la lớn trong Thánh Linh, “Đức Chúa Trời tôi ôi, Đức Chúa Trời tôi ôi, sao Ngài lia bỏ tôi? Các xương cốt tôi, chúng nhìn chăm chăm vào tôi, vào tôi,” Đa-vít. “Chúng đâm chân tay tôi,” Đa-vít. “Chúng đâm chân tay tôi. Nhưng Chúa sẽ chẳng bỏ linh hồn tôi trong âm phủ, Chúa cũng không để cho đấng thánh Chúa thấy sự hư nát,” dường như Đa-vít đang nói về chính mình là thánh. Đó là Con của Đa-vít, Hạt giống thuộc linh, nảy mầm ấy đến qua đó. Dầu chính Đa-vít là một cây cỏ gai, nhưng bên trong ông đã có một hạt Lúa mì. Anh em hiểu được điều đó không?

Vì vậy, toàn bộ Kinh thánh không phải là lời của con người, cũng không phải Nó được viết bởi con người, mang đến bởi con người, hay Nó cũng không được—được Khải thị bởi con người. Đó là Lời của Đức Chúa Trời được Khải thị bởi Chính Đức Chúa Trời, Đấng Thông Giải của Chính Ngài, Đấng Christ Khải thị chính Ngài trong Lời của Chính Ngài.

¹²⁶ Hãy nhìn Đấng Christ đang đứng phía sau đây trong Đa-vít. Thậm chí Đa-vít không thể suy nghĩ lúc bấy giờ. Tâm trí ông ra khỏi ông, khi ở đó. Và Ngài bị treo trên cây thập tự, giống như anh em thấy bức tượng ở đây; treo trên cây thập tự, kêu lớn, “Đức Chúa Trời Tôi ôi, Đức Chúa Trời Tôi ôi, sao Ngài lia bỏ Tôi? Hết thấy xương cốt Tôi, chúng nhìn Tôi chòng chọc. Chúng đâm lưng tay Tôi và chân Tôi. Chúng đâm vào sườn

Tôi.” Hiểu không? “Sao Ngài quá xa Tôi? Tất cả những con bò Ba-san đi ngang qua. Chúng lác đầu, nói, ‘Hắn tin cậy nơi Đức Chúa Trời, rằng Ngài sẽ giải cứu Hắn; bây giờ chúng ta hãy xem Ngài sẽ giải cứu Hắn không,’” cũng nói cùng những lời giống vậy.

Vậy, anh em thấy, khi Chúa được bày tỏ trên đất này, Ngài cũng nói những lời giống như Đa-vít đã nói. Anh em hiểu điều đó không? Vậy, anh em thấy, Đó không phải là lời con người; Đó là Lời Đức Chúa Trời. Đó là Đức Chúa Trời ở trong Đa-vít; đó không phải là Đa-vít nữa. Ông không biết mình đang nói gì; ông chỉ ở trong Thánh Linh như vậy.

Đó là cách Môi-se đã từng có. Ông cũng đã ở trong Thánh Linh, đã vượt ra khỏi chiều kích mà ông đang sống trong, và đứng tại đó mặt đối mặt, trong bụi gai cháy đó, trò chuyện với—với—với Chính Đức Chúa Trời. Ngài phán, “Hãy cởi giày ngươi ra. Đất mà ngươi đang đứng là đất thánh.”

Tôi tưởng tượng khi Môi-se ra khỏi nơi đó, ông nghĩ, “Chuyện gì đã xảy ra? Điều gì đã xảy ra? Đó là cái gì?”

Chúa phán, “Hãy đi xuống Ai-cập. Ta sẽ đi với ngươi.”

Ông nói, “Nó rất thật với tôi, tôi phải đi.” Ông đem vợ con... và—và đúng hơn là, một đứa con của ông, một cây gậy trong tay, và khởi hành xuống Ai-cập, để giải cứu dân sự. Hiểu không?

¹²⁷ Đức Chúa Trời phán, chính Ngài, qua các đấng tiên tri. Xem đây, họ, họ hoàn toàn... Đó không phải là các nhà tiên tri; đó là Đức Chúa Trời. Bởi vì, nhà tiên tri, về chính họ, họ không thể nói những điều đó.

“Ai tin điều đã rao truyền cho chúng ta?” Ê-sai nói, anh em thấy. “Ai tin điều đã rao truyền cho chúng ta? Cánh tay của Chúa được tỏ ra cho ai? Ngài đã lớn lên trước chúng ta như một con bê trong một—trong một cái chuồng bò. Và điều đó thế nào, tuy nhiên, Ngài đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương, bởi sự sửa phạt Ngài chịu chúng ta được bình an; bởi lần roi Ngài chúng ta được lành bệnh.” Chúng ta đã được chữa lành, qua đây trong thời đại này ở đây; và điều mà Ê-sai, đã nói tám trăm năm năm trước Đấng Christ. Hiểu không? “Bởi lần roi Ngài chúng ta đã được,” thì quá khứ, rồi, “đã lành bệnh.” Ô, chao ôi!

Thật, Lời của Đức Chúa Trời, quá hoàn hảo! Hãy tin cậy vào Nó, hỏi các bạn. Nó là điều duy nhất có thể cứu được các bạn.

¹²⁸ Tất cả những lời khác, tôi không quan tâm chúng được đặt tốt ra sao, như thế nào, chúng đến từ ai, chúng đến từ hệ phái gì, hay người đó thông minh như thế nào, đều hoàn toàn không để ý đến, bất cứ điều gì trái với Lời. Anh em muốn ghi câu Kinh thánh đó xuống, đó là Ga-la-ti 1:8. Hiểu

không? Phao-lô nói, “Dù chúng tôi, hoặc Thiên sứ trên Trời, truyền cho anh em một tin lành nào khác với Tin lành này mà chúng tôi đã truyền cho anh em rồi, thì người ấy đáng bị rủa sả.”

Nói cách khác, nếu một Thiên sứ từ Trời đến với anh em, một Thiên sứ sáng láng, và sẽ đứng tại đó; bạn thân mến, đó là chắc hẳn là bẫy lưới dành cho ngày nay, phải không? Một Thiên sứ sáng láng đến gần đó và đứng, rồi nói những điều nghịch lại với Lời; anh em nói, “Hỡi Sa-tan, hãy lui ra khỏi ta.” Đúng. Nếu người đó là một giám mục, nếu người ấy là một... người ấy là gì đi nữa, anh em đừng bao giờ tin nếu ông ta không nói chính xác với Kinh thánh đó, từng Lời một. Hãy coi chừng người đó, người đó sẽ thuyết phục anh em với Kinh thánh lúc này. Người đó sẽ đưa anh em đến một nơi nào đó, rồi móc nó vào ngay tại đó. Khi anh em thấy Kinh thánh nói một điều, và người ấy bỏ qua điều đó, hãy coi chừng người ấy ngay tại đó.

Xem đây, ấy là cách nó đã làm với Ê-va. Nó đi thẳng đến và nói mọi điều thật chính xác. “Nào, Đức Chúa Trời đã nói *điều này*.”

“Đúng vậy, Ê-va. A-men. Chúng ta tin điều đó, với nhau.”

“Được rồi, Đức Chúa Trời đã phán *điều này*.”

“A-men. Chúng ta tin điều đó, với nhau.”

“Đức Chúa Trời đã phán *điều này*.”

“Chúng ta tin điều đó, chắc chắn vậy.”

“Thôi được, nhưng Đức Chúa Trời phán chúng ta sẽ chết.”

¹²⁹ “Ồ, vậy thì, anh biết Ngài là một Đức Chúa Trời tốt lành.” Ngài đã không nói Ngài sẽ không phán, anh em biết đấy. “Nhưng chắc chắn...”Ồ, chao ôi! Nó đấy.

Và nếu nó lừa dối như thế, và Kinh thánh nói, “Trong những ngày sau rốt nó sẽ lừa dối chính kẻ được Chọn nếu có thể được,” nơi mà chúng ta nên ở ngày hôm nay là đâu, thưa các bạn? Vậy thì, những bài học trường Chúa nhật ngắn ngủi này, nên giữ thật kỹ, vào trong lòng chúng ta, anh em biết đấy, để thấy... Chúng ta nên lắng nghe thật kỹ và thấy điều ấy lừa dối như thế nào.

¹³⁰ Chú ý, chúng ta không thể, chúng ta không được, lắng nghe lời của người nào khác. Chúng ta không quan tâm người đó thông minh, học vấn như thế nào. Kinh thánh, trong Châm ngôn, nói, “Chúng ta phải quảng đi những lý lẽ.” Hiểu không? Vậy thì, ở đây trong lãnh vực thứ hai này...

Lãnh vực đầu tiên là những giác quan của anh em về thấy, nếm, cảm thấy, ngửi, và nghe. Đó là trong thân thể bên ngoài của anh em.

Về thân thể bên trong, là linh, là những lý lẽ và ý tưởng, và vân vân. Chúng ta phải vứt bỏ tất cả điều đó. Không thể lý luận, nói, “Nào đợi đã, nếu Đức Chúa Trời là một Đức Chúa Trời tốt lành...” Và chúng ta đã được nói cho biết rất nhiều ngày nay Ngài là vậy. “Nếu Ngài là một Đức Chúa Trời tốt lành, thế thì nếu tôi chân thành, mặc dù tôi không thể thấy điều đó trong Kinh thánh đúng đắn, song tôi chân thành, tôi sẽ được cứu.” Anh em sẽ bị hư mất. [Băng trống—Bt.]

¹³¹ “Nếu tôi đi nhà thờ và chỉ làm những điều tôi tin là đúng, và cố gắng bám giữ những gì tôi nghĩ là đúng, ồ, tôi...” Anh em vẫn bị hư mất.

“Có một con đường coi dường như chính đáng cho loài người, nhưng cuối cùng là những nẻo của sự chết.” Hiểu không? Anh em sẽ không được cứu; anh em sẽ bị hư mất. Hiểu không? Hiểu không? Phải là Người bên trong đó kiểm soát.

¹³² “Ồ, tôi nói tiếng lạ, Anh Branham à. Ồ, anh không tin vào việc nói tiếng lạ sao, Anh Branham?” Tất nhiên. “Ồ, tôi đã la lớn; anh không tin vào điều đó sao?” Tin, thưa quý vị. “Tôi sống một đời sống Cơ-đốc tốt đẹp. Anh không tin vào điều đó sao?” Tin, thưa quý vị. Nhưng điều đó vẫn không có nghĩa là anh em được cứu. Anh em là một người tốt; một người trong sạch, đạo đức, thánh khiết, tốt đẹp.

Những thầy tế lễ kia cũng vậy, sùng đạo đến tận cốt tủy, quá tin kính đến nỗi người ta tin lầm lạc, họ chắc sẽ bị ném đá chết. Hình phạt cuối cùng về sự ngu dại với Lời Chúa là sự chết.

¹³³ Đó là vấn đề đối với đất nước chúng ta ngày nay. Lý do chúng ta có rất nhiều điều thả lỏng trên đất ngày hôm nay, vì những hình phạt không đủ mạnh. Nếu một người đàn ông bị bắt gặp ra ngoài với vợ của một người khác, cả hai nên được đưa ra trước công chúng và bị thiến, đứng, công khai, và thả đi. Đúng vậy. Nếu một người đàn ông bị bắt gặp làm điều gì đó sai trật, trên đường phố, chạy quá tốc độ, anh ta không nên bị phạt ít hơn mười năm; vì anh ta có... phạm tội giết người có suy nghĩ trước. Hiểu không? Anh em đặt những hình phạt giống như vậy về điều đó, anh em sẽ làm chúng giảm xuống.

Nhưng khi một nhà chính trị không thật thà nào đó có thể đến với điều này ở tại đây rồi cho qua, và nói, “Ồ, anh ta chỉ uống một chút mà, anh ta... không có ý làm thế.” Và điều đó sẽ giết chết một người đàn ông, vợ, và cả bảy con ngây thơ, hãy để cho kẻ tự xưng là Cơ đốc nhân mà ưa thích thể gian bỏ qua với điều đó, đó là chính trị. Đó là thể gian. Đó là ma quỷ.

¹³⁴ Đức Chúa Trời đã phán nếu một người đàn ông hay đàn bà, bị bắt vì phạm tội tà dâm, hãy mang họ ra ngoài đó và ném đá cho chết. Thế là

xong. Hiểu không? Nếu người ấy thậm chí nhặt một đồng củi, vào ngày sa-bát, “Bắt và ném đá người.” Họ sống bằng điều đó lúc ấy. Còn bây giờ, hãy xem, chúng ta không có loại luật pháp như họ ngày nay.

Nhưng thưa Cơ-đốc nhân, thưa hội thánh, điều tôi đang nói chuyện sáng nay, luật pháp đó của Chúa thì ở trong lòng anh em. Hiểu không? Anh em không ham muốn thực hiện nó. Nó nằm ở bên trong đây. Anh em muốn giữ luật pháp của Đức Chúa Trời thật hoàn hảo. Cho dù nó là gì, anh em muốn thật đúng những gì...Nếu—nếu Chúa cần một tấm thảm chùi chân ở cửa, Ngài muốn anh em là tấm thảm chùi chân đó, anh em rất sung sướng được làm thế. Cho dù sẽ thế nào đi nữa, anh em muốn làm tấm thảm chùi chân đó. Hiểu không? Bất cứ điều gì Chúa muốn anh em làm, đó là điều anh em muốn làm, vì chính là Đức Chúa Trời. Vậy thì, đó là chỗ anh em thật sự tìm thấy tình yêu thật, chân chính, đúng đắn của mình dành cho Đức Chúa Trời.

¹³⁵ Vậy thì chúng ta thấy, rằng, “Một Thiên sứ giảng điều gì khác,” bên cạnh những gì đã có, mà đã được nói trong Kinh thánh rồi, “hãy để cho người bị nguyên rủa.” Không ai có thể. Không thể làm điều đó; Nó phải thật chính xác theo cách Lời nói.

¹³⁶ Và chúng ta đọc lại, trong Khải huyền 22:18 và 19, “Nếu ai thêm một lời vào Sách Này, hay bớt một Lời ra khỏi Nó, Đức Chúa Trời sẽ lấy đi phần của người đó khỏi Sách Sự Sống.” Đúng. Đức Chúa Trời sẽ lấy đi phần của người ấy, dù người đó là một nhà truyền đạo, bất kể người đó có thể là gì đi nữa, và lời người...tên người đó được chép trong Sách Sự Sống. Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ xóa nó ngay,” đúng thế, “nếu người thêm một điều vào Sách, hay là bớt đi một Lời khỏi Nó.” Đó là cách Đức Chúa Trời không hề sai lầm đã làm nên Lời Ngài. Hiểu không? Anh em có thể thêm với hội thánh, hay lấy ra khỏi hội thánh. Anh em đừng thêm vào Lời đó, hay bớt Nó, vì Đức Chúa Trời sẽ lấy tên anh em ra khỏi Sách Sự Sống. Và, đó là, anh em hư mất lúc đó. Hiểu không? Anh em không thể thêm vào Sách, hay bớt khỏi Nó. Nó phải hoàn toàn chính xác những gì...

¹³⁷ Nó không cần người diễn dịch, vì Kinh thánh nói rằng Đức Chúa Trời làm sự thông giải của Chính Ngài về Kinh thánh. Phi-e-rơ đã nói, “Đó không phải thuộc về sự thông giải cá nhân.” Tốt lắm.

¹³⁸ Và cả Kinh thánh được ban cho một cách Thiêng liêng, được sắp đặt theo trật tự Thiêng liêng, và toàn bộ sự việc là sự khai thị về Đức Chúa Jêsus Christ. Tân và Cựu Ước, nơi đã báo trước về việc Ngài đến, những gì Ngài sẽ làm khi Ngài đã đến đây, và những gì Ngài sẽ làm trong thời đại này khi Ngài đến. Cho nên điều đó làm cho Ngài hôm qua, ngày nay và đời đời không hề thay đổi. Anh em hiểu không?

Như trong thư Hê-bơ rơ, khi Phao-lô viết điều đó. Ngài là Đức Chúa Trời, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua,” của Cự Uớc. Ngài là “Đức Chúa Jêsus Christ ngày hôm nay,” được bày tỏ trong xác thịt. “Và Ngài là Đức Chúa Jêsus Christ đời đời,” trong Thánh Linh, “đến đến.” Hiểu không? Hiểu không? “Hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi.”

Và Ngài bao giờ cũng sống để làm cho Lời Ngài sống những gì Nó đã nói Nó sẽ làm cho thời đại đó. Ngài vẫn sống động.

¹³⁹ Ngài đã sống trong Cự Uớc, đã bày tỏ. Tôi chỉ muốn để anh em thấy một điều gì đó nhỏ bé tại đây, nếu anh em có thể chịu đựng được nó. Hãy quan sát, khi Chúa Jêsus được bày tỏ trong Cự Uớc, như chúng ta đã tin điều đó.

Vậy thì, quý vị thầy giảng ở ngoài đó, quý vị có thể tranh cãi với việc ấy, làm bất cứ điều gì quý vị muốn, nhưng tôi đang nói cho hội chúng của tôi...những gì tôi nghĩ. Quý vị hiểu không?

¹⁴⁰ Khi Chúa Jêsus được bày tỏ trong Cự Uớc, trong một thân thể thuộc linh, trong con người của Mên-chi-xê-đéc; không phải một chức thầy tế lễ, nhưng là Người, Con Người. Hiểu không? Vì, Người này chưa được sinh ra, nhưng Ngài đã ở trong một thân thể thuộc linh, vậy Ngài không cha, không mẹ. Ngài là Chính Đức Chúa Trời. Ngài được tỏ bày trong hình dạng của một Người, gọi là, “Vua Sa-lem, là Vua Hòa Bình, và Vua Công Bình.” Hiểu không? Ngài là Mên-chi-xê-đéc. “Ngài không cha không mẹ, không có ngày đầu mới sanh, cũng không có ngày rốt qua đời.” Hiểu không? Đó là Chúa Jêsus trong một thân thể thuộc linh, ở trong hình hài của một Người. Anh em có thể hiểu điều đó chứ? Được rồi.

¹⁴¹ Rồi Ngài thực sự trở nên con người xác thịt, và ngự giữa chúng ta, trong Thân vị của chính Chúa Jêsus Christ, được sinh bởi nữ đồng trinh Ma-ry. Ngài đến trong hình thức đó để Ngài có thể chết, và trở về Trời.

Bây giờ trong những ngày sau tốt này, Ngài đã hứa bày tỏ chính Ngài trong sự trọn vẹn lần nữa, về xác thịt của Ngài, trong Thánh Linh. Hiểu không? “Vì như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm thể nào, cũng sẽ như vậy trong sự Đến của Con người.” Vậy thì nhìn xem Sô-đôm, nó bày ra như thế nào, và chuyện gì đã xảy ra. Và Chúa Jêsus Christ được bày tỏ trong hình dạng thân thể, của Hội thánh Ngài ngày hôm nay, đây, làm sự việc giống như vậy, cùng một công việc, những việc tương tự mà Ngài đã làm mọi lúc, không bao giờ thay đổi, Đấng Đời đời. Hiểu không? Và trên trái đất ngày nay, Ngài đã tỏ bày chính Ngài trong những thân thể con người, thân thể con người của chúng ta mà Ngài đã kêu gọi, và đã làm chính xác giống như Ngài đã làm nhiều lần, nhiều cách trong xác thịt của Ngài trên đất. Và Ngài cũng

làm giống vậy ngày hôm nay, vì, “Đức Chúa Trời đời xưa đã phán nhiều lần với các tổ phụ qua các tiên tri, trong những ngày sau rốt này qua Con Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ.” Đây, Đức Chúa Con đang được khai thị trong những ngày sau rốt, Đức Chúa Trời đã biểu hiện trong xác thịt loài người, ngự ngay trước sự hủy diệt của Sô-đôm, sự chấm dứt của thế giới Dân Ngoại. Anh em hiểu điều đó không?

Có ba sự bày tỏ.

¹⁴² Vậy thì, điều kế tiếp xảy ra, là khi tất cả được tập hợp lại vào trong một Người đó, là Đức Chúa Jêsus Christ, Nàng Dâu và Thân, vào lúc sự trở lại thuộc thể của Chúa Jêsus. Làm cho ba lần của Ngài...Khi Ngài được sanh ra trên đất; bị giết chết, bị đóng đinh, sống lại. Bày tỏ chính Ngài trong hình thức của Thân Ngài, là Nàng Dâu Ngài, người Nữ. Anh em hiểu điều đó không? Nàng là một phần của Thân Ngài.

Và người đàn bà và người đàn ông thật rất gần gũi nhau, đến nỗi họ hầu như là...Họ như nhau. Họ phải trở nên một, dù thể nào đi nữa. Họ ở đó, đây, họ được bày tỏ thật chính xác giống nhau. Nàng là một phần của chàng, vì nàng được lấy ra từ chàng.

Nàng Dâu ngày hôm nay được lấy ra từ thân của Đấng Christ, đang hành động và làm thật chính xác như Ngài đã phán Nó sẽ làm cho thời đại này, Nàng Dâu, Hoàng hậu; Vua và Hoàng hậu. Tốt lắm.

Chúng ta sắp trở về lúc này, vì vậy chúng ta phải đi nhanh cho thông suốt.

¹⁴³ Được rồi, cả Kinh thánh là sự khai thị hoàn toàn về Đức Chúa Jêsus Christ, bày tỏ chính Ngài cho mọi thời đại. Ngài đã làm cho chính Ngài được biết trong thời Luther, như là nền tảng; hội thánh, bàn chân, đôi chân.

Giống như Ngài đã làm với Vua Nê-bu-cát-nét-sa; anh em nhớ ông đã có những giấc mơ ấy như thế nào, và đến từ đâu trở xuống không? Hiểu không? Vậy thì Ngài đến từ chân trở lên. Hiểu không? Trong vương quốc Ba-by-lôn Ngài đã tỏ cho thấy tất cả sự khai thị của Cựu Ước đó, Ngài đến từ trên đầu xuống, cho đến lúc Ngài giáng xuống đến nỗi Chính Đức Chúa Trời trở nên xác thịt ở chân cái thang. Bây giờ tại đây trong Tân Ước, Ngài mang chính Ngài trở lại ngay lần nữa, với Đầu lại, Đầu bằng vàng, được đội mão triều thiên. Hiểu không? Nhìn xem. Anh em hiểu điều đó không?

Đây, Đức Chúa Trời đã có lúc ban đầu, và Ngài tiếp tục đi xuống, qua các tiên tri, tiếp tục xuống, cho đến khi Chính Đức Chúa Trời đã trở nên con người giống như chúng ta, xuống thẳng đến chân thang, một Hải Nhi được sinh ra trong máng cò; bị ghét, bị chối bỏ, khinh rẻ, và bị đặt cho cái tên xấu xa, và mọi thứ Ngài đã chịu. Rồi Ngài bắt đầu sống lại, đây, từ

chân Ngài bắt đầu xây dựng Hội thánh, Nàng Dâu, đang trở lại, đến lưng; và bây giờ đi vào Hòn Đá Đỉnh, nơi hết thảy được kết hợp với nhau và tạo nên một Thân thể biến hoá vĩ đại của Đức Chúa Jêsus Christ.

144 Đức Chúa Trời được khai thị trong mỗi thời đại bởi Lời đã hứa của Ngài cho thời đại đó. Bây giờ chúng ta hãy xem một số lời hứa gì của Ngài dành cho ngày hôm nay, trong khi chúng ta sắp kết thúc bây giờ trong những lời cuối cùng này.

145 Bây giờ Đức Chúa Trời đang khai thị chính Ngài trong thời giờ Ánh sáng chiều tối. Chúng ta hãy xem nào. Chúng ta thấy...

146 Tôi vừa có một số câu Kinh thánh được viết xuống tại đây. Như anh em có thể thấy trên trang này, thật nhiều câu Kinh thánh được viết ở đó. Nhưng, chúng ta chỉ còn khoảng mười lăm phút nữa là đến mười hai giờ rồi. Tôi muốn đi ra. Và tôi không bị khan tiếng, khi giảng, sáng nay. Thỉnh thoảng những máy điều hoà nhiệt độ này ở đây làm tôi khan tiếng thật sự.

Vậy nếu Anh Neville không...Anh không có giảng gì cho tối nay chứ? [Anh Neville nói, “Không.”—Bt.] Ô, tốt, tôi sẽ...Nếu được, tôi nói điều gì đó. Ngày nọ, tôi thấy một gói thuốc lá, nằm trong rừng; và tôi có một Sứ điệp từ gói thuốc lá ấy, cho đêm nay, ý Chúa. Anh em hiểu không?

Vì vậy, tôi có những câu Kinh thánh này ở đây. Và tôi không muốn vượt quá thời gian, để anh em có thể trở về.

147 Nói về, một gói thuốc lá. Đúng thế. Tôi đang bắt đầu đi qua khu rừng, và có một gói thuốc lá nằm tại đó, và tôi cứ bước đi xa. Tôi nghĩ, “Ồ, có ai đó ở phía trước mình.”

Và Người nào đó nói, “Hãy quay lại và nhặt nó lên.”

Tôi nghĩ, “Nhặt một gói thuốc lá lên à? Không phải tôi đâu.”

Người nào đó nói, “Hãy quay lại nhặt gói thuốc lá đó.”

Và tôi đi xuống, có một bao thuốc đã cũ trống không, và tôi đã thấy điều gì đó. Tôi sẽ kể cho anh em về nó, tối nay, ý Chúa. Được rồi.

148 Bây giờ chúng ta sẽ nói về những Ánh sáng lúc chiều tối, chỉ trong vài phút. Kinh thánh tiên đoán rằng sẽ có một lúc, ngay thời gian kết thúc, rằng mặt trời sẽ lộ ra, và sẽ có một Ánh sáng chiều tối. Tất cả chúng ta biết điều đó. Phải không? Chúng ta, chúng ta là...Chúng ta là những người quen thuộc với Sứ điệp của chúng ta ngày hôm nay từ Chúa Jêsus, chúng ta tin rằng sẽ có Ánh Sáng chiều tối. Và Ánh sáng chiều tối này...

Đĩ nhiên, Ánh sáng lớn sẽ đến khi Chính Chúa Jêsus sẽ được bày tỏ tại trên đất này, hay trên Trời, đem Nàng Dâu của Ngài đi và rồi Thiên hi niên sẽ đến.

149 Nhưng chúng ta có một trong những thì giờ đáng kinh khiếp nhất để đi qua, luôn đặt trước nhân loại. Và tôi chỉ đang chờ đợi thì giờ đó, và khi chúng ta có...mọi người có một cơ hội mà anh em có thể thoát khỏi công việc và sống một vài ngày, và chúng ta có thể sắp đặt nơi nào đó mà tôi có thể giảng về những Tai vạ kia và những điều giáng xuống trong những ngày sau rốt; và dồn hai hay ba tuần lại với nhau, rồi đem điều đó đến với nhau, nếu Chúa cho tôi sống để làm điều đó và hà hơi linh cho tôi để làm vậy, hãy xem những điều đó sẽ giáng xuống như thế nào, và những tiếng Sấm kia. Rồi anh em sẽ thấy những gì mà người đó và người ta họ đã nằm mơ về, và tất cả những việc này ở đó, nó sẽ ứng nghiệm; đây, anh em sẽ để ý những gì chúng đã bày tỏ, tiếng Sấm lớn đó đến từ—đến từ các tầng trời. Vậy thì, dĩ nhiên, cả nhóm của anh em, anh em biết rằng tôi biết điều—điều đó có nghĩa gì, anh em biết đây. Và, chúng ta hãy cứ đợi cho đến lúc thì giờ ấy đến, anh em biết đây, vì nó xảy ra, đây, lúc này, và nó sẽ xảy ra đúng thì giờ nhiều hơn nữa.

150 Bây giờ, vậy chúng ta sẽ đọc một vài—vài câu Kinh thánh này ở đây. Giờ đây, Ánh sáng chiều tối đến, nào, chúng ta chú ý rằng nó sẽ phải là Ánh sáng giống như đã có vào buổi sáng.

Bởi vì, không có một mặt trời này vào buổi sáng và mặt trời khác vào buổi chiều. Phải cùng một mặt trời đó. Mặt trời buổi chiều cũng là mặt trời vào buổi sáng; mặt trời buổi sáng cũng là mặt trời buổi chiều.

Vậy thì, Kinh thánh nói, “Chính ngày đó,” ngày giữa thời gian đó, “sẽ hầu như, ồ, như một ngày âm đạm, tối tăm. Không thể được gọi là ngày hay đêm, ở giữa đó.”

151 Xem đây, đó là sự hình thành của Thân, từ chân, trở lên. Khi Ngài còn ở trên đất này, Ngài là Con, Sự Sáng, rồi Ngài bị giết. Hội thánh đã thay thế Ngài, rồi sự tử đạo và trải qua những Thời đại Tối tăm, và bắt đầu xuất hiện xây trên nền móng. Rồi quang cảnh đến từ đâu? Ở đỉnh đầu.

Thấy khái tượng đó; của Nê-bu-cát-nét-sa không? Xem Ngài đi xuống, từ lúc ban đầu của thời đại Dân Ngoại trước khi Huyết bị đổ ra cho họ và làm thành một của lễ chuộc tội. Họ là những người trở lại tin Ngài. Nhưng để ý nó đi thẳng xuống, đi ngay xuống, ngay đến phần cuối cùng, của biểu tượng, đây, mang xuống.

Rồi nó bắt đầu ngay trở lại, trở lại, Hội thánh trở lại từ chân, trở lên. Bây giờ nó ở trong thì giờ cái đầu—thì giờ cái đầu. Bây giờ chú ý Sự Sáng.

152 Anh em không thể thấy bằng đôi bàn tay của mình, tuy nhiên nó là bộ phận của thân thể. Anh em không thể thấy bằng tai, tuy nhiên nó có thể nghe. Anh em không thể thấy bằng mũi, tuy nhiên nó ngửi. Anh em không

thê—anh em không thể thấy bằng môi miệng, dầu môi miệng nói; đây, đó là thời đại Ngũ tuần. Nhưng bây giờ đó là trong thời kỳ của mắt, sự nhìn thấy. Anh em hiểu không? Vậy thì, không có một khả năng nào đang hoạt động bên ngoài giới hạn của mắt. Đúng vậy không?

Kế tiếp là sự thông minh, mà tự Nó là Đấng Christ, Đấng kiểm soát toàn bộ Thân.

Không có sự vận động, di chuyển nào bên ngoài điều đó. Hiểu không? Mọi thứ khác đã vận động. Anh em thấy không? Vận động chân của anh em, vận động các bắp thịt của đôi chân anh em, vận động mọi thứ. Vận động... Tai của anh em có thể vận động, mũi của anh em, môi miệng anh em, và vân vân. Nhưng sau mắt của anh em, không có những vận động nào.

Đó là lý do người ta tuyên bố rằng con người bị hỏi nhanh, là vì, đây, không có tập thể dục để phát triển các cơ bắp trong—trong tóc, da đầu. Hiểu không? Và nó không có miếng đệm để có thể bơm máu lên được. Máu không bơm qua được, đây, sẽ không đi lên để tiếp máu được. Dĩ nhiên, chân—chân tóc sống nhờ máu.

Và vậy thì chúng ta thấy rằng phần đó, anh em hiểu đây, không có gì ở ngoài giới hạn của mắt.

¹⁵³ Bây giờ chúng ta hãy khám phá. “Sẽ có Sự Sáng” (khoảng giữa ngày không?) “lúc chiều tối.” Sự Sáng được ban đến để làm gì? Để anh em có thể thấy mình ở đâu...cách đi vòng quanh. Đúng vậy không? Thấy anh em ở đâu. “Sẽ có Sự Sáng khoảng chiều tối.”

¹⁵⁴ Vậy, chúng ta hãy lấy điều đó lúc này và so sánh kỹ với Ma-la-chi 4. Ngài hứa rằng sẽ có Sự Sáng đến trở lại vào lúc chiều tối, xem đây, “Vì, này, Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các ngươi, và người sẽ khôi phục—lòng con cái trở lại cùng các cha, và lòng cha trở lại cùng con cái” (đúng thế không?) “kéo Ta đến lấy sự rửa sả mà đánh đất này.”

¹⁵⁵ Bây giờ chúng ta hãy lấy Giảng hay là...Phúc âm Lu-ca chương 17:30, và xem Chúa Jêsus đã nói tiên tri điều gì tại đó, phán rằng, “Việc đã xảy đến trong đời Sô-đôm, thì cũng sẽ xảy đến...”

Vậy nên nhớ, để ý, đây là lúc mà Con người sẽ được khai thị; sự khai thị về Con người. Bây giờ, Con người được khai thị thực sự một cách tiềm ẩn, chỉ trong chốc lát tại đó, ngay trước khi Sô-đôm bị thiêu hủy. Vậy thì, Người đó là Ê-lô-him. Đó là Đức Chúa Trời; và Chúa Jêsus là Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời được khai thị một cách tiềm tàng ngay tại đó trong chốc lát, để nói chuyện với Áp-ra-ham, trong cuộc thị sát trước khi phán xét. Chỉ một lát, Con người được khai thị; Con Người, Ê-lô-him. Anh chị em thấy điều đó không, thưa hội thánh? [Hội chúng

nói, “A-men.”—Bt.] Con người, Ê-lô-him, được khải thị chỉ trong một vài phút. Vì, ngay sáng hôm sau nó đã bị đốt cháy, (khi nào?) trước khi mặt trời có thể mọc lên lại.

Vì thế không thể có tổ chức nào còn lại, cũng không thể có tiền bộ xa hơn những gì đang diễn ra ngay bây giờ, vì nó sẽ bị đốt ngay trước bình minh lần nữa. Sự phục hưng chấm dứt, khắp đất nước. Sẽ không còn những sự phục hưng lớn nữa, những cơn phục hưng rộng lớn lan tràn; đất nước này không hề nhận nó. Anh em có thể có những người trí thức hội họp với nhau. Nhưng, tôi muốn nói, một sự phục hưng Thuộc linh, chúng ta đã thấy tất cả điều đó. Tôi hy vọng anh em đang nắm bắt được điều đó. Tôi đang nói theo một cách như vậy mà—mà tôi hy vọng anh em hiểu nó. Anh em hiểu không? Nó qua rồi.

Một thầy truyền đạo tốt quý, cách đây một lát, nói, “Anh Branham, ước gì tôi thật sự có được sự vui mừng của Chúa trong lòng!”

Tôi nói, “Con à, sự phục hưng đã qua rồi.” Hiểu không?

¹⁵⁶ Bây giờ thiết bị ổn định đã được đặt lên tàu. Những cơn sóng lớn đáng sợ đang ở ngoài đây trước chúng ta; nhưng chúng ta biết, vượt xa ngoài giới hạn những cơn sóng kia, chúng ta đang gần bờ. Hiểu không? Chúng ta đang gần bờ. Cứ ở ổn định. Cứ ở lại sống trong Lời. Ở lại với Đức Chúa Trời. Cho dù anh em cảm thấy như thế nào, bất cứ điều gì khác; hãy ở lại ngay với Lời. Hãy để—để—để cho nó ở lại ổn định, khi anh em thấy tất cả những đám mây to lớn này bao quanh chúng ta, và những cơn bão đang đến, những quả bom nguyên tử, và mọi thứ khác họ đang nói về. Song thiết bị ổn định của chúng ta là ở ngay trong Lời. Đức Chúa Trời phán nó sẽ ở tại đây; chúng ta trèo lên nóc mỗi thứ trong chúng. Vâng, chúng ta sẽ đi ngay trên đỉnh của chúng. Vâng, thật vậy! Chúng, chúng không thể đánh chìm chúng ta. Chúng không thể làm chúng ta chết đuối. Quý vị bỏ chúng tôi vào mồ mã; chúng tôi sẽ ra trở lại. Tất cả chỉ có vậy. Không có cách nào khác trên đời để giữ nó ở dưới đó được. Chúng ta trèo lên nóc mỗi một thứ trong chúng, vì Thuyền Trưởng vĩ đại của chúng ta đang gọi phía bên kia.

Chúng ta neo trong Chúa Jêsus, những trận bão của cuộc đời làm tôi sẽ dừng cảm;

Tôi neo trong Chúa Jêsus, tôi không còn sợ sóng gió;

¹⁵⁷ Bất kể có thể là gì, hãy để cho nó đến. Điều gì có thể, điều gì sẽ xảy đến, không có gì quan trọng. Chúng ta được neo ngay vào trong Chúa Jêsus. Nếu tôi sống, tôi sẽ sống vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời. Nếu tôi chết, thì tôi sẽ chết vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời. Tôi—tôi—tôi chỉ

muốn...Chính là với sự vinh hiển Đức Chúa Trời, là điều tôi muốn làm. Khi điều đó chấm dứt hết rồi, tôi không muốn ở lại thêm nữa. Tôi muốn đi đến nơi mà...với phần thưởng của tôi mà Ngài đã mua cho tôi; không phải những gì tôi kiếm được; nhưng là những gì Ngài mua cho tôi, những gì Ngài đã ban cho tôi bởi ân điển Ngài.

¹⁵⁸ Vậy chúng ta thấy Sự Sáng lúc chiều tối là đây. Và có Sự Sáng để làm gì, nếu anh em không có mắt để thấy làm thế nào đi trong Nó? Sự Sáng chiều tối là gì? Sự Sáng đến, để khai thị điều gì đó. Đúng không? Nếu có điều gì đó ở đây, anh em cảm thấy và anh em không thể hiểu được nó là gì, trong bóng tối, thế thì hãy bật đèn lên. Nó dùng để khai thị! Ma-la-chi 4 làm gì? Anh em thấy không? Làm giống như vậy. Mở Bầy Án để làm gì, nơi mà tất cả hệ phái này đang đi loạng choạng trong điều này...?...Là để khai thị, mang ra. Nếu anh em không có mắt, thì khai thị có ích gì? Trước hết, phải có mắt, để nhìn thấy. Đúng không? Để khai thị Ma-la-chi 4, khai thị Lu-ca 17:30, Phúc âm Giăng 14:12, cũng trong Giăng 15:24, 16:13. Và cũng khai thị Khải huyền 10:1 đến câu 7, sự mở ra Bầy Án, và Sứ điệp của thiên sứ thứ bảy; mở ra, khai thị, khi Sự Sáng lúc chiều tối đến. Vậy nếu một người...

¹⁵⁹ Trong Thời đại Lao-đi-xê, người ta thì (thế nào?) “lõa lồ.” Phải không? “Đui mù.” Sự Sáng có ích gì cho một người mù? Nếu kẻ mù dắt người mù, họ chẳng rơi xuống hố hết sao? “Lõa lồ, đui mù, mà không biết.” Thậm chí những khả năng trí tuệ của họ bị mất, những khả năng thuộc linh của họ về sự hiểu biết tinh thần, thuộc linh. Anh em hiểu không?

“Nóng nảy, kiêu ngạo, những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời; khó hòa thuận, hay phao vu, không tiết độ, thù người lành; có hình thức tin kính, nhưng chối bỏ Quyền phép của sự tin kính đó.” Quyền phép của sự khai thị; thậm chí họ không tin vào điều đó. Hiểu không? Họ không tin vào những việc như là những lời tiên tri. Và vì thế họ không tin vào nó. Họ tin rằng—rằng Ma-la-chi 4 là xảy ra ở một giáo hội hay một tổ chức nào đó.

Khi người đến lần đầu tiên, người là một con người. Khi người đến lần thứ hai, với bộ phận, người là một con người. Khi người đến trong hình dạng của Giăng Báp-tít, người là một con người. Anh em hiểu không?

Trong những ngày sau rốt, khi những Ánh Sáng lúc chiều tối bắt đầu chiếu soi, mắt sẽ mở ra và anh em sẽ thấy mình đang đi đâu. Lúc đó Thân đã được hình thành rồi, đứng trên chân của nó, di động, vận hành bởi Đức Thánh Linh. Điều gì? Cùng Đấng đó đã hành động trên những tiên tri đã chép Kinh thánh, cùng một Đức Thánh Linh đang vận hành trong một Thân được đầy đầy Đức Thánh Linh, hành động trong Đức Thánh Linh, từ mọi tổ chức, mọi bộ tộc, ngôn ngữ, và dân tộc.

¹⁶⁰ Một phụ nữ trẻ tại đây, chị không thuộc về tổ chức này, hay tổ chức này...thuộc về hội chúng này. Chị đến từ một nơi nào khác, và chị đến đây sáng nay, có một bức hình ở đó. Chị đã...đưa nó cho con trai tôi, cậu ấy rất ngạc nhiên. Tôi không biết chị đã nghe về điều này hay chưa. Tôi không biết. Chị có một bức hình về Thiên sứ này của Chúa vào Bảy Thời đại Hội thánh, Bảy Ấn đã mở ra, tại đó, khi điều ấy xảy ra. Chị nói, nhìn lại qua đó, và chị thấy rằng đứng trong bầu trời, trong một giấc mơ. Và chị nhìn lại qua đó và thấy rằng, thấy ai đó mặc đồ trắng, đang tiến tới trước; và phía sau, nói nó trông...Chị nói, “Anh Branham à, chính là anh.” Và nói, “Những người diễu hành tại đó,” nói, “phía sau anh, là những người với những màu da khác nhau, mang những lá cờ; Georgie, Alabama, tất cả các nơi khác nhau, tiến về phía trước,” đến hình thành cương vị đứng đầu nơi mà Đáng Christ đã được khai thị trong khái tượng. Ô, ha-lê-lu-gia!

¹⁶¹ Chúng ta đang ở trong những ngày sau rốt, những giờ cuối cùng của thời đại. Anh em thấy Ngài bây giờ trong Lời Ngài, và tất cả Lời Ngài được bày tỏ ngay tại đây trước chúng ta không? Ô, thưa Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, hãy đứng trên chân của mình, tin Ngài với tất cả điều đó trong anh em. Nắm giữ Bánh Xe nhỏ đó giữa bánh xe, hãy để Nó làm ổn định mọi hành động và động cơ của anh em. Mỗi tư tưởng anh em có, xin cho nó được kiểm soát bởi Tháp này bên trong anh em. Bởi vì, Đức Chúa Trời đang ngự ngay trong Lời Ngài vào thì giờ này, trong Sự Sáng chiều tối, tỏa ra Ánh Sáng.

¹⁶² Sự mù loà của con dơi! Anh em có thể bật một ngọn đèn, và con dơi—dơi sẽ bị mù đến nỗi không thể bay. Một con cú kêu, tất cả những con thú rình mò ban đêm đó, và những thứ giống như thế, những con gián và các thứ, không thể thấy vào ban ngày. Chúng không biết gì về điều đó. Chúng không thể thấy được.

Rời Sự Sáng chiều tối đã đến. Mỗi ẩn dụ, mọi nơi chúng ta đi đến, với thiên nhiên, với Kinh thánh, với những—những pho tượng mà Mên-...mà Đa-ni-ên đã thấy, và—và vua của thời đó, tất cả họ đã thấy; và tất cả những điều này, mọi người, mọi hình thức, mọi vận động, mọi nơi trong Thân, được định vị trí tỏ cho chúng ta thấy chính thời đại mà chúng ta đang sống trong. Không phải sự vận động khác có thể đến trên nó.

Có sự vận động của tay; tình yêu thương anh em, Wesley. Có một sự vận động, của nền tảng; Luther. Tình yêu thương anh em, không bao giờ có một điều vĩ đại hơn; nó được gọi là phong trào Wesley. Họ đã gọi các giáo sĩ đi khắp thế giới. Một trong những phong trào vĩ đại nhất đã từng được thực hiện, trong thời đại trước đó.

Rồi đến thời đại Ngũ Tuần; rồi đến trong những ngón tay và những thứ khác, thời đại Ngũ Tuần, của tiếng lạ, và mũi, và vân vân.

Bây giờ nó ở trong đôi mắt. Anh em cần mắt, hay cần sự sáng làm chi, nếu mà đôi mắt ấy không ở đó để thấy? Phải có mắt, trước tiên, để thấy. Và rồi khi điều đó đến, Ngài mở Bảy Ấn và khai thị Sự Sáng chiều tối, đem tắt cả những bí mật đã được kín giấu qua các thời đại hội thánh này, và bây giờ khai thị chúng như Ngài đã hứa làm trong Khải huyền chương 10:1 đến câu 7. Chúng ta ở đây hôm nay đang ngồi giữa Lời, và Lời đang được khai thị cho chúng ta bởi Đức Chúa Jêsus Christ. Thế thì, *Đấy* là Lời của Đức Chúa Trời.

163 Và là những thân dân của Ngài, chúng ta phải bước đến gần với Đấng Sáng tạo, để hiểu Nó, để cho Nó bày tỏ. “Ôi Chúa, Ngài muốn con phải làm gì? Nếu như con phải đi vào những cánh đồng truyền giáo rao giảng Phúc âm, hay con phải ở nhà? Cho dù là gì đi nữa, nếu con phải là một người nội trợ giỏi, nếu con phải là một người mẹ tốt, nếu con phải làm *điều này, điều kia, hay điều nọ?* Bất kể điều gì, nếu con phải là một nông dân, nếu con... Bất kể là điều gì, Chúa ôi, Ngài muốn con làm gì?”

164 Chẳng phải Sau-lơ đã kêu lớn lên tại đó, “Lạy Chúa, Ngài muốn tôi làm gì?” Ông đang trên đường đi xuống...trên đường đi xuống để—để đưa hết thầy hội thánh vào tù. Nhưng rồi ông đã kêu lớn, “Chúa muốn tôi làm gì?” Khi Ánh Sáng bật lên, như một Trụ Lửa lớn ở trên ông. “Ngài muốn tôi phải làm gì?”

165 Tôi nghĩ đó là một lời tốt đẹp để kết thúc, và nói, “Lạy Chúa, Ngài muốn con làm gì? Khi con thấy Kinh thánh này được khai thị quá hoàn hảo ngay bây giờ; Chúa ôi, Ngài muốn con làm gì?”

Chúng ta hãy cúi đầu.

166 Tôi mời mọi người ở đây soát xét lại lòng mình giờ này và hỏi câu hỏi đó, “Lạy Chúa, Ngài muốn con làm gì?” Và quý vị, nếu quý vị vẫn còn nghe qua làn sóng điện khắp đất nước, xin quý vị cúi đầu và hỏi, “Lạy Chúa, Ngài muốn con làm gì? Thấy rằng chúng con có mặt tại đây trong những ngày sau rốt và những giờ sau rốt, thật là hoàn hảo trước chúng con, được khai thị quá rõ ràng, Ngài muốn con làm gì?”

167 Lạy Chúa kính yêu, trong lúc họ đang hỏi Ngài câu hỏi đó; con cầu xin, chính con, cũng tự hỏi với Ngài, Ngài muốn con làm gì, Chúa ôi, khi con nhận biết rằng mỗi ngày phải được tính đến. Và Chúa ôi, con cầu xin Ngài sẽ giúp con, để sống như vậy mỗi ngày, nó sẽ được kể đến vì danh dự và sự vinh hiển Ngài.

Con cầu nguyện để Ngài sẽ giúp đỡ mọi người trên khắp nước, và những người có mặt tại đây trong đêm tạm này khi chúng con soát xét lòng mình và nói, “Lạy Chúa, Ngài muốn con làm gì? Con có thể làm gì, Chúa ôi, để đẩy mạnh Nước Ngài và Mục đích của Ngài?” Xin nhậm lời, Chúa ôi.

Xin tra xét chúng con, lòng chúng con, và thử chúng con. Xem có tội lỗi nào trong chúng con, lạy Chúa, sự ích kỷ nào, những động cơ hay mục tiêu xấu nào. Ôi Chúa, xin tẩy sạch chúng con bằng Huyết của Con Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng mà chúng con khiêm nhường đón nhận của lễ chuộc tội của Ngài về sự chết của Ngài và sự sống lại của Ngài. Và được xưng công bình bởi tin rằng Ngài đã làm điều này, chúng con vui mừng đón nhận kế hoạch cứu rỗi mà Ngài ban cho chúng con, với chúng con.

Lạy Cha, chúng con cảm tạ ơn Ngài vì Sứ điệp hôm nay, những gì chúng con tin và những gì chúng con nắm giữ, biết và tin rằng đó là Lời Ngài và Sứ điệp của Ngài. Không khác biệt với những người khác, nhưng cố gắng để giống Đức Chúa Jêsus Christ Đấng là gương mẫu của chúng con hơn nữa.

¹⁶⁸ Lạy Chúa kính yêu, có những khăn tay nằm tại đây, có những người đau ốm ở khắp nơi. Và chính mình con, Chúa ôi, mỗi mệt, và kiệt sức, sáng nay. Con nguyện xin Ngài sẽ vừa giúp chúng con, Chúa yêu dấu ôi. Chúng con trông cậy Ngài để có sức lực. Ngài là Sức lực của chúng con. Ngài đã giúp đỡ thật nhiều, lạy Chúa kính yêu.

¹⁶⁹ Ngày nọ, đang suy nghĩ ở cánh rừng đó, đi dạo với Anh Banks Wood, khi các bác sĩ...Tim anh thật tệ đến nỗi anh hầu như không thể nào đi dạo được. Rồi nghĩ làm thế nào con...con biết một chút ở trên đó, khi đang đi bộ vào những rặng núi kia sau khái tượng đó, “Con phải có được con sư tử đó. Con phải thấy con sư tử đó bị giết.”

Và rồi con đi xuống đó, và đứng ở ở Tucson, tại Quán ăn tự phục vụ Furr, thấy quần áo của anh bỏ vô bao, mất anh rũ xuống vì mệt nhọc. Con nói, “Lạy Chúa, nếu Ngài có thể cho con thấy một khái tượng, con sư tử ở đâu, chắc chắn Ngài có thể tỏ cho thấy về Anh Wood.”

Thế rồi điều đó đến, “Hãy đặt tay ngươi lên anh ta.”

Và anh ấy ở đây hôm nay, trở lại, Anh Banks của chúng con một lần nữa, mạnh khoẻ, chạy lên chạy xuống những ngọn núi này. Lạy Chúa yêu dấu, chúng con thật cảm ơn Ngài biết bao. Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi với tất cả chúng con như Ngài đã ở với Anh Wood. Con biết Ngài yêu anh ấy, bởi vì anh là đầy tớ thật thà, chân thành của Ngài.

¹⁷⁰ Và con cầu nguyện, lạy Chúa yêu dấu, con cầu xin Ngài sẽ giải quyết với mỗi một chúng con, và tha thứ tội lỗi chúng con, chữa lành cho những

bệnh tật của thân thể chúng con. Xin khiến chúng con mỗi ngày, càng giống như Ngài hơn, Chúa ôi, cho đến khi chúng con trở nên giống hình tượng trọn vẹn của Đức Chúa Jêsus Christ. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Con tin rằng Ngài đã soát xét mỗi lòng, giờ này, và chúng con biết những gì để làm. Chúng con cầu xin Chúa ban phước cho chúng con giờ này, trong Danh Chúa Jêsus.

¹⁷¹ Và trong lúc chúng ta cúi đầu, có người nào có mặt tại đây, hay trên—trên hệ thống truyền thanh khắp cả nước, mà thật sự muốn, trong lúc anh em đang cầu nguyện, và cúi đầu, cứ đưa tay lên với Chúa giờ này. Đó là tất cả những gì anh em có thể làm; thật đông đúc ở đây sáng nay. Cứ đưa tay lên với Chúa, nói, “Lạy Chúa, xin làm cho con giống Chúa Jêsus hơn. Con—con muốn giống Chúa Jêsus hơn.” Xin Chúa ban phước anh em. Bên ngoài trong khắp nước, những bàn tay ở khắp nơi, một đám đông dày đặc. Tay tôi, cũng đưa lên. “Con muốn giống Ngài hơn nữa. Xin tra xét con, Chúa ôi, và xem thử có điều ác nào trong con; xin lấy nó ra. Con—con muốn...” Điều gì? Chúng ta thật ở đây rất lâu, tuy nhiên chúng ta sẽ ra đi cho dù anh em là...gì, cho dù anh em là gì đi nữa, giàu thế nào, nghèo như thế nào, già, trẻ như thế nào.

¹⁷² Ngày hôm qua tôi đứng với một—một nhóm nhỏ, của những người nghèo trên đường lên núi, rồi xuống ở...trên con lạch. Có một gia đình nhỏ ở tại đó, một người mà tôi đã nói về Chúa cho, rất lâu. Đi xuống, vợ của anh, bảy hay tám đứa con; còn anh, một người ốm, khẳng khiu, đi ra đó cố gắng làm việc, hai đô-la một ngày. Và một người đàn ông để cho anh sống trong chiếc lán nhỏ. Còn vợ anh ở tại đó, sắp sinh một đứa con nữa, chị ấy có một chiếc rìu lớn, to bản để chẻ củi, và kéo xuống; đứa bé bên hông, kéo củi với đứa khác; đốn củi, đóng hộp một số quả mâm xôi, giữ cho khỏi đổi qua mùa đông. Chà, chúng tôi cảm thấy thương xót cho chị ấy làm sao! Anh Wood và tôi đi lấy xe tải, đi đến đó chặt củi, và mang vào. Chị ấy, một phụ nữ bé nhỏ biết ơn, cứ đứng tại đó. Tôi cảm thấy xót xa cho chị. Và chúng tôi cứ cầu nguyện cho họ.

¹⁷³ Đứa con nhỏ của chị bị chứng động kinh. Chúng tôi đi cầu nguyện cho đứa bé, và Chúa đã chữa lành nó. Rồi ngày nọ, chồng chị bị chứng sa ruột, và đi vào...

Tôi đã nói chuyện với anh. Anh hút thuốc, cả hai người. Chị dùng thuốc lá vắn, và anh ấy, cũng vậy, điển hình của người miền núi. Và rồi tôi cứ tiếp tục nói chuyện với họ về chuyện đó. Và sáng hôm qua khi tôi đi vào, khoảng ban ngày, tại đây anh đi ra, nắm đôi tay lại với nhau, và nói, “Anh Billy, tôi là một người đã thay đổi.” Anh nói, “Tôi đã hút thuốc cuối cùng, và tôi đứng về phía Chúa.”

Chị ấy nói, “Tôi cũng vậy, vừa mới hút điếu cuối cùng.”

Ồ, trông hạt giống! “Ta Đức Giê-hô-va đã tưới nước. Ta sẽ tưới cho nó ngày và đêm, để nó sẽ không bứt khỏi tay Ta.”

174 Đức Chúa Trời ôi, xin thương xót giờ này, con cầu nguyện, và xin ban cho chúng con sự ao ước trong lòng, vì trong lòng chúng con muốn hầu việc Ngài. Bây giờ, Cha ôi, tất cả họ ở trong tay Cha, mọi nơi. Họ là con cái của Ngài. Xin đãi với họ tùy theo sự thương xót, Chúa ôi; không phải trong sự phán xét, nhưng trong sự thương xót. Chúng con cầu xin nhơn Danh Đức Chúa Jêsus. A-men.

175 Anh chị em có yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tất cả tấm lòng của anh chị em! Bây giờ, anh chị em nào có khăn tay, có thể lấy chúng.

Và giờ này, các buổi nhóm của chúng ta, tôi nghĩ chúng bắt đầu sớm một chút, bây giờ đúng, hay đại loại như thế. Anh Neville sẽ thông báo điều đó, chỉ một phút, về khi nào bắt đầu.

Tôi nghĩ, có lẽ Báp-tem, sáng nay? [Anh Neville nói, “Nước đã sẵn sàng.”—Bt.] Nước đã sẵn sàng, nếu người nào ở đây mà chưa được báp-têm trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, sao, chắc chắn là... Nước đã sẵn sàng cho lễ Báp-têm rồi.

176 Chúng tôi rất biết ơn tất cả các anh em mục sư truyền đạo. Tôi thấy Anh...Buổi nhóm của anh thế nào, tốt đẹp chứ, Anh Parnell? Và Anh Martin, và, ồ, rất nhiều anh em ở tại đây, Anh Lee Vayle. Ồ, có các vị mục sư truyền đạo khắp nơi. Chắc chắn chúng tôi biết ơn quý vị hiện diện tại đây, thông công với chúng tôi chung quanh Lời.

177 Có lẽ quý vị có thể không đồng ý hoàn toàn chính xác với tôi về điều này; không yêu cầu quý vị, quý vị biết đấy. Điều duy nhất, quý vị cứ cân nhắc về điều Đó. Những gì quý vị bảo tôi, tôi xem xét nó. Nếu các mục sư truyền đạo cầm băng ghi âm lên, và họ nói, “Ồ, tôi không đồng ý với.” Không sao, thưa anh em của tôi. Anh em có thể là người chặn bậy một số chiền; anh—anh em nuôi họ ăn ăn bất cứ thứ gì anh em muốn.

Tôi đang cố gắng hết sức để ở lại sống đúng với Lời, vì những điều này đã được đặt vào bàn tay tôi cho Chúa, vì chiền muốn có đồ ăn của chiền, dĩ nhiên. “Chiền Ta nghe Tiếng Ta.” Và đó là điều chúng ta sống bởi, mọi Lời phán ra...Không chút nào...Không phải chỉ một Lời thoảng qua; nhưng mọi Lời được phán ra từ miệng Đức Chúa Trời, mà các thánh đồ sống bởi điều đó.

Chúng ta hãy đứng lên tại chỗ giờ này. Trong lúc chúng ta cúi đầu...

Và Anh Neville, anh có điều gì anh muốn nói với họ không? [Anh Neville nói, “Không.”—Bt.] Anh Mann? Được rồi.

Mọi người cảm thấy hài lòng chứ? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi.

Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu.

Tôi sẽ mời Anh Lee Vayle lên đây, hay nếu anh có thể. Nếu anh có thể đi qua đó, Anh Vayle, nếu anh có thể.

Anh Vayle là người anh em của chúng ta tại đây, tác giả của những quyển sách. Và anh đang có quyển sách sẵn sàng lúc này, *Bảy Thời Đại Hội Thánh*, và đang làm việc với *Bảy Án*. Rồi chẳng bao lâu nữa chúng ta hy vọng sẽ có chúng ngay. Được rồi. Mời Anh Lee Vayle.

Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

ĐÁNG CHRIST ĐƯỢC KHẢI THỊ TRONG CHÍNH LỜI NGÀI VIE65-0822M

(Christ Is Revealed In His Own Word)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 22 tháng Tám, năm 1965, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org